

О. Л. Мачушник

**ТЕСТУВАННЯ ЯК ФОРМА
КОНТРОЛЮ
В КУРСІ «ПРИКЛАДНІ МЕТОДИКИ»**

УДК 159.9.072 (075.8)
ББК 88я.73
М 37

Рекомендовано до друку Вченою Радою Житомирського державного університету імені Івана Франка (протокол № 3 від 30 вересня 2016 р.)

Рецензенти:

Гайдукевич Г. А., кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри психології Житомирського інституту МАУП

Косигіна О. В., кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри педагогіки та андрагогіки, професор кафедри Житомирського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти

О. Л. Мачушник

Тестування як форма контролю в курсі «Прикладні методики»: Навчально-методичний посібник. – Житомир: ЖДУ імені Івана Франка, 2016. – 66 с.

У посібнику вміщено тестові завдання до курсу «Прикладні методики». Вони сприяють більш глибокому і осмисленому засвоєнню програмного матеріалу та спрямовані на розвиток навичок вільного оперування психологічними знаннями. Завдання дають можливість самостійно контролювати та підвищувати наявний рівень підготовки з даного курсу.

Для викладачів, аспірантів, вчителів та студентів – майбутніх психологів та педагогів, а також для усіх, хто цікавиться психологією.

Передмова

Удосконалення системи організації навчального процесу у вищій школі має на меті суттєве покращення фахової підготовки майбутніх спеціалістів та підпорядковується загальній меті – долучення вітчизняної освіти до високих міжнародних стандартів. Вміння спеціаліста точно розпізнати і швидко вивчити певне психологічне явище значно прискорюють надання кваліфікованої допомоги особистості, яка її потребує. Ці вміння є одними із основних професійних надбань спеціалістів, які працюють у царині соціально-психологічної допомоги. «Прикладні методики» – навчальна дисципліна, що забезпечує фундаментальну підготовку майбутніх соціальних педагогів у галузі психології. Даний посібник призначений для самостійної роботи студентів в процесі їхнього засвоєння курсу «Прикладні методики».

В процесі навчання у вищому учбовому закладі студенти – майбутні соціальні педагоги в курсі «Прикладні методики» засвоюють основні та допоміжні методи дослідження психологічних якостей, властивостей та станів особистості, особливостей її поведінки та поводження у соціумі.

Основною метою курсу «Прикладні методики» є озброєння майбутніх фахівців міцними знаннями про психологічні феномени та методи їх діагностики, засвоєння етичних норм психодіагностики, формування умінь розпізнавати та вивчати психологічні явища, отримання загальних практичних навичок, необхідних для проведення психологічної діагностики.

Посібник побудовано за принципом програмованої перевірки знань з усіх розділів курсу, що дозволяє самому студенту перевірити, наскільки повно засвоєний матеріал, що вивчається, які питання вимагають більш пильної уваги. Посібник складається із шести розділів, які логічно пов'язані між собою. Кожний розділ включає декілька тем.

Всі тестові завдання побудовані таким чином, що мають лише один правильний варіант із запропонованих п'яти на вибір. Проте, наявність вірної відповіді не означає, що інші чотири варіанти відповідей є обов'язково неправильними, – вони просто можуть бути частковими або ж містити неточності і т.д. Правильною вважається відповідь:

- а) правильна по суті;
- б) найбільш точна із запропонованих;
- в) найбільш повна;
- г) найкраще сформульована.

Дані завдання в тестовій формі можуть бути застосовані для реалізації як навчальної, так і контролюючої функції. Посібник може бути використано як для поточного контролю та самоконтролю знань протягом семестру, так і при підготовці до іспитів. На нашу думку, даний посібник сприятиме більш поглибленому та усвідомленому засвоєнню майбутніми педагогами логічного змісту даного курсу.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни
МОДУЛЬ І. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1.1. ВСТУП ДО ПСИХОДІАГНОСТИКИ

ТЕМА 1. ПСИХОДІАГНОСТИКА ЯК НАУКА І ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Загальне уявлення про психодіагностику як науку і практичну діяльність. Предмет психодіагностики, її мета, завдання. Основні питання, які розглядаються у науковій і практичній психодіагностиці. Завдання, які розв'язує психодіагностика у психолого-педагогічній практиці. Діагноз. Психодіагностичні ситуації клієнта та експертизи. Зв'язок психодіагностики з іншими науками та галузями психології. Сфера застосування різних методів психодіагностики. Психодіагностика як спеціальна галузь професійної діяльності. Місце психодіагностики серед інших напрямів роботи соціального педагога. Значення теоретичної підготовки для фахівця. Необхідність глибокого знання методики і правил її застосування. Важливість наявності досвіду практичного використання методики.

Професійно-етичні аспекти психодіагностики. Соціально-етичні вимоги до психодіагностів та психодіагностики. Кваліфікаційні вимоги до людей, які використовують психологічні тести. Морально-етичні норми психодіагностики. Етичний кодекс психолога. Вимоги, які ставляться до методів психодіагностики і діяльності діагноста.

ТЕМА 2. ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ПСИХОДІАГНОСТИКИ

Історичні етапи становлення психодіагностики як науки. Виникнення тестології. Хронологічний вік, розумовий вік. Роль А. Біне. Коефіцієнт IQ. Поява у першій чверті XIX ст. перших методів психодіагностики. Розвиток методів психодіагностики в XIX і XX ст. Криза психології на межі XIX і XX ст. і нові вимоги до якості психодіагностичних методів.

Сучасний стан психодіагностики. Внесок вітчизняних вчених Бурлачука Л. Ф., Гільбуха Ю. З., Георгіївської В. А., Моляко В. А., Морозова С. М., вчених лабораторії психодіагностики Інституту психології АПН України у розвиток психологічної діагностики.

ТЕМА 3. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТОДІВ ПСИХОДІАГНОСТИКИ І ВИМОГИ, ЩО СТАВЛЯТЬСЯ ДО НИХ

Поняття про психодіагностичний метод. Вимоги до психодіагностичних методів. Вимоги до підбору методів психодіагностики. Типи класифікацій психодіагностичних методів. Формалізовані та малоформалізовані методики. Відмінність психодіагностичних методів від дослідницьких. Галузь застосування психодіагностичних методів. Основи і критерії класифікації психодіагностичних методів. Конкретизація психодіагностичних методів у трьох основних діагностичних підходах: «об'єктивному», «суб'єктивному», і «проективному».

Класифікація психодіагностичних інструментів за характеристикою основного методичного принципу, який покладений в основу певного прийому. Класифікація психодіагностичних процедур за мірою залученості психодіагноста, його впливом на результати обстеження і за предметом психодіагностики. Можливості, переваги та недоліки різних груп методів психодіагностики (об'єктивних тестів, стандартизованих самозвітів, проєктивних і діалогічних технік). Основні вимоги, що ставляться до психодіагностичних методів.

Тести і тестування . наукове визначення тесту. Види тестів, застосованих у психодіагностиці, сфера їх використання. Основні вимоги, що ставляться до психодіагностичних тестів. Вимоги до використання тестів. Класифікація тестів. Необхідність адаптації тесту до нових умов. Поняття і процедура встановлення тестових норм. Правила організації і проведення тестування.

ТЕМА 4. ПСИХОМЕТРИЧНІ ОСНОВИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ

Загальне уявлення про надійність психодіагностичних методик. Вузьке і широке значення терміну «надійність». Фактори, що впливають на властивості надійності. Засоби підвищення надійності психодіагностичних методик. Методи визначення надійності. Засоби підвищення надійності психодіагностичних методик. Методи визначення надійності. Надійність ретестова. Надійність паралельних форм. Надійність частин тесту. Переваги і недоліки методів визначення надійності.

Сутність терміну «валідність», характеристика основних типів валідності: емпіричної, змістовної, конструктивної. змістова, поточна, прогностична, ретроспективна Проблема взаємозв'язку надійності і валідності психодіагностичної методики.

Точність. Однозначність. Репрезентативність тестових норм. Генеральна сукупність Статистична природа тестових шкал. Стандартизація, її основні форми. вибірка стандартизації Основні види перетворень оцінок первинних у шкальні: центрування і нормування. Поняття про достовірність тесту.

МОДУЛЬ II. ПСИХОДІАГНОСТИКА ОСОБИСТОСТІ ТА ЇЇ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.1. ДІАГНОСТИКА ОСОБИСТОСТІ

ТЕМА 5. ОСОБИСТІСНІ ОПИТУВАЛЬНИКИ

Загальне уявлення про особистісні опитувальники. Періоди дослідження особистості. Класифікація особистісних опитувальників за діагностичною спрямованістю. Раса, тип. Види особистісних опитувальників. Основні проблеми використання особистісних опитувальників. Характеристика найбільш відомих у психодіагностиці особистісних опитувальників. Модель особистості Г. Айзенк. Базисні вимірювання особистості Г. Айзенк: нейротизм, їх зв'язок з класичними типами темпераменту. Варіанти

особистісних опитувальників Г. Айзенка, Моудслейський медичний опитувальник (MMQ), Моудслейський особистісний опитувальник (MPI), особистісний опитувальник Айзенк (EPI), Айзенк особистісний опитувальник (EPQ).

Модель особистості Р. Кеттелла. Фактори особистості за Р. Кеттеллом та їх вимірювання. Основна процедура розробки Р. Кеттеллом шістнадцятифакторного особистісного опитувальника (16 PF). L – дані, Q – дані. Основні форми опитувальника 16 PF. Особливості інтерпретації факторів за даним опитувальником. Зв'язок між моделями особистості за Г. Айзенком та Р. Кеттеллом.

Міннесотський багато профільний особистісний опитувальник (MMPI): призначення опитувальника MMPI, його структура. Особливості інтерпретації результатів за опитувальником MMPI. Адаптовані вітчизняними психологами варіанти опитувальника MMPI і методика багатостороннього дослідження особистості у модифікації Березіна Ф. Б., стандартизована методика дослідження особистості у модифікації Собчик Л. Н. Мінімум у модифікації Зайцева В. П.

Концепція «акцентуованих особистостей» К. Леонгарда. Типи акцентуованих особистостей: акцентуації темпераменту. Опитувальник Леонгарда-Шмішека для діагностики типу акцентуації особистості: процедура проведення, обробки та інтерпретації результатів за опитувальником Леонгарда-Шмішека.

Характеристика типів акцентуації характеру за А. С. Лічко. Патохарактерологічний діагностичний опитувальник А. С. Лічко (ПДО). Призначення ПДО, структура опитувальника. Шкали об'єктивної і суб'єктивної оцінки. Особливості проведення, обробки та інтерпретації результатів за ПДО.

ТЕМА 6. ПРИРОДА ПРОЕКТИВНИХ МЕТОДИК ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У ПСИХОЛОГІЧНІЙ ДІАГНОСТИЦІ ОСОБИСТОСТІ

Поняття проекції. Погляди на проекцію З. Фрейда, Л. Франка. Види проекції. Передісторія проективної психодіагностики. Природа проективних методик. Історичний розвиток проективних методик. Ознаки проективних методів. Переваги і недоліки проективних методик. Класифікація проективних методів (конститутивні, конструктивні, інтерпретаційні, адитивні, катартичні, експресивні, імпресивні).

Характеристика найбільш відомих у психодіагностиці проективних методик. Тест Г. Роршаха: процедура проведення, обробки інтерпретації результатів.

Тест математичної апперцепції (ТАТ) Г. Мюррея. Тест дитячої апперцепції (САТ) Л. Беллака і С. Беллак. Тест вибору кольору М. Люшера. Методика «дім-дерево-людина» (ДДЛ) Дж. Бука. Тест «неіснуюча трава». Характеристика групи проективних методик «незакінчених речень».

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.2. ПРИКЛАДНІ МЕТОДИКИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ТА ЇЇ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ

ТЕМА 7. ОСОБИСТІСНІ ОПИТУВАЛЬНИКИ МОТИВАЦІЇ

Мотиви, мотивація. Опитувальник для вимірювання мотивації досягнення А. Мехрабіана в модифікації М. Ш. Магомет-Емінова. Тенденція досягнення, тенденція уникнення. Афіліативна тенденція (прагнення до прийняття), чутливість до відторгнення (страх відторгнення).

ТЕМА 8. ПСИХОДІАГНОСТИКА САМОСВІДОМОСТІ

Поняття самосвідомості особистості. Проблеми вивчення самосвідомості. П'ятифакторна модель особистості. Особистісний диференціал Ч. Осгуда. Опитувальник самоставлення В. В. Століна. Графічна методика самооцінки Дембо - Рубінштейн. Методики виміру локусу контролю. Екстернальний, інтернальний локус контролю.

ТЕМА 9. ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРЕСІВ, УСТАНОВОК ТА ЦІННОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ

Види опитувальників інтересів: опитувальники-анкети, опитувальники особистісні. «Бланк професійних інтересів» Е. Стронга. опитувальники інтересів Г. Кьюдера. Стронга – Кемибела інтересів опитувальник. Вітчизняні опитувальники інтересів. Методика «диференціально-діагностичний опитувальник» (ДДО С. А. Клімова). Методика «Карта інтересів». Методика виявлення комунікативних і організаторських схильностей.

Види опитувальників установок. Опитувальники установок Л. Терстоуна та Е. Черва. Опитувальники установок Р. Лайкерта.

Характеристика опитувальників цінностей. Методика «Ціннісні орієнтації» М. Рокіча, призначення, процедура проведення, обробки та інтерпретації результатів.

ТЕМА 10. ПСИХОДІАГНОСТИКА МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ

Загальне уявлення про міжособистісні стосунки. Критерії систематика методик психодіагностики міжособистісних стосунків: за об'єктом, за завданнями, які розв'язуються дослідженням, за структурними особливостями використовуваних методик, за вихідною точкою відліку діагностики міжособистісних взаємин.

Характеристика найбільш відомих і поширених у психодіагностиці методів дослідження міжособистісних відносин. Методика діагностики міжособистісних та між групових стосунків («Соціометрія») Дж. Морено. Методика діагностики міжособистісних взаємин Т. Лірі. методика діагностики схильності особистості до конфліктної поведінки К. Томаса. Методики діагностики взаємин у сім'ї. Дитяча проективна методика Рене Жіля. Методика

PARI Є. Шиффер та Р. Белла. Методика діагностики батьківського ставлення
А. Я. Варга і В. В. Століна.

МОДУЛЬ III. ВИКОРИСТАННЯ ПРИКЛАДНИХ МЕТОДИК У ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3.1. ЗАСТОСУВАННЯ ПРИКЛАДНИХ МЕТОДИК У СИСТЕМІ ОСВІТИ

ТЕМА 11. ДІАГНОСТИКА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ДО ШКОЛИ

Етапи діяльності психодіагноста: практичний запит, психологічна проблема, збір інформації, формулювання гіпотез, вибір методів, діагностичне обстеження, формулювання висновків, визначення виду допомоги. Завдання психолога дошкільного закладу. Практичні завдання шкільного психолога. Структура психологічної готовності: інтелектуальна та особистісна. "Орієнтовний тест шкільної зрілості" А. Керна – Я. Їрасека, методика "Графічний диктант".

ТЕМА 12. ПРИКЛАДНІ МЕТОДИКИ ДІАГНОСТИКИ «ВАЖКИХ» ДІТЕЙ

Класифікації "важких дітей". Акцентуація рис характеру та темпераменту за К. Леонгардом. Погляди на акцентуацію О. Лічко. Потохарактерологічний діагностичний опитувальник (ПДО). Характеристика типів акцентуації. Шкільна дезадаптація. "Карта спостережень" Д. Скотта, поняття про симптоми та синдроми. Шкільний тест розумового розвитку (ШТРР).

МОДУЛЬ IV. ПСИХОЛОГІЧНА ДІАГНОСТИКА ОБДАРОВАНОЇ ОСОБИСТОСТІ ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 4.1. ПРИКЛАДНІ МЕТОДИКИ ДІАГНОСТИКИ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ

ТЕМА 13. КРЕАТИВНІСТЬ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА

Поняття про креативність. Дослідження Л. Терстоуна та Дж. Гілфорда. Креативність та інтелект. Роль особистісних особливостей у розвитку креативності. Південнокаліфорнійські тести дивергентної продуктивності Дж. Гілфорда, тести Е. Торренса.

**МОДУЛЬ V. ДІАГНОСТИКА ПСИХІЧНИХ ПРОЦЕСІВ, СТАНІВ І
ВЛАСТИВОСТЕЙ
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 5.1. ПРИКЛАДНІ МЕТОДИКИ
ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХІЧНИХ ПРОЦЕСІВ, СТАНІВ І
ВЛАСТИВОСТЕЙ**

**ТЕМА 14. МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ПСИХІЧНИХ СТАНІВ ТА
ВЛАСТИВОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ**

Співвідношення понять «психічні процеси», «психічні властивості», «психічні стани» особистості. Характеристика психічних станів особистості.

Методи психодіагностики психічних станів особистості. Методика малюнкової фрустрації С. Розенцвейга. Методика діагностики оперативної оцінки самопочуття, активності, настрою. Методи діагностики тривожності особистості. Методика діагностики рівня тривожності Ч. Д. Спілбергера – Ю. Л. Ханіна. Методика вимірювання рівня тривожності Дж. Тейлор. Методика діагностики рівня шкільної тривожності Філліпс. «Шкала тривожності» для вимірювання рівня тривожності у підлітків. Методи психодіагностики агресії та агресивності особистості. Методика діагностики показників і форм агресії А. Басса і А. Дарки. Методика діагностики рівня агресивності А. Ассінгера. Методика діагностики самооцінки психічних станів (за Г. Айзенком).

**ТЕМА 15. ДІАГНОСТИКА ПСИХІЧНИХ ПРОЦЕСІВ ТА
ІНТЕЛЕКТУ**

Методи психодіагностики уваги. Коректурна проба Б. Бурдона та її модифікація. Лічба і відрахування за С. Крепелінім. Відшукування чисел за таблицями Шульте, Ф. Д. Горбова. Методика П'єрона – Рузера.

Методика психодіагностики пам'яті. Тест зорової ретенції А. Бентона. Тест пам'яті Р. Мейлі. Шкала пам'яті Д. Векслера. Проба на запам'ятовування 10 слів О. Р. Лурії. Методика опосередкованого запам'ятовування А. Н. Леонтьєва. Методика піктограм.

Методика дослідження сприймання, уяви, мислення. Методика класифікації за групами Л. С. Виготського, Б. В. Зейгарник. Методика виключення зайвого. Методика виділення суттєвих ознак. Методика утворення парних аналогій. Методика протилежностей. Методика формування штучних понять. Методика заповнення пропусків в оповіданні Еббінгауза.

Поняття про інтелект. Погляди Ф. Гальтона, Л. Термена, А. Біне та Ч. Спірмена, Р. Кеттелла. Двохфакторні, багатофакторні теорії. Структура інтелекту. Генеральний фактор. Загальна розумова енергія. Модель Дж. Гілфорда. Дивергентне, конвергентне мислення. Діагностика інтелекту.

**МОДУЛЬ VI. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИК У ПРИКЛАДНИХ
ГАЛУЗЯХ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НАУКИ**

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 6.1. ВИКОРИСТАННЯ КОНКРЕТНИХ ПСИХОДІАГНОСТИЧНИХ ЗАСОБІВ В ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

ТЕМА 16. МЕТОДИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ У ПАТОПСИХОЛОГІЧНОМУ ОБСТЕЖЕННІ

Методи дослідження відхилень в особистісному розвитку людини. Методи інтегральної оцінки особистості в контексті соціальної ситуації її розвитку. Методи дослідження структурних компонентів особистості.

ТЕМА 17. ВИКОРИСТАННЯ ПСИХОДІАГНОСТИЧНИХ ЗАСОБІВ У ПСИХОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ

Загальне уявлення про управління як єдність керівництва та лідерства. Методи діагностики лідерських якостей особистості. Методика «Лідер». Методика «Ефективність лідерства». Методи психодіагностики ділових та особистісних якостей керівника (менеджера). Методика діагностики ступеня задоволення основних потреб.

Методи дослідження стилю керівництва колективом. Методика визначення стилю керівництва колективом В. П. Захарова та А. Л. Журавльова. Методи дослідження стилів керівництва.

ТЕМА 1. ПСИХОДІАГНОСТИКА ЯК НАУКА І ЯК ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

1. Першу у світі лабораторію психологічних досліджень заснував:

- а) Френсіс Гальтон;
- б) Григорій Россолімо;
- в) Альфред Біне;
- г) Вільгельм Вундт;
- д) Іван Павлов.

Відповідь: г

2. Ситуація, коли людина звертається до тестів або заради інтересу, або потребуючи допомоги психолога, носить назву:

- а) ситуація довіри;
- б) ситуація клієнта;
- в) ситуація допомоги;
- г) ситуація експертизи;
- д) ситуація необхідності.

Відповідь: б.

3. Поняття «психодіагностика» у науковий обіг ввів:

- а) Г. Россолімо;
- б) В. Вундт;
- в) Г. Роршах;
- г) З. Фрейд;
- д) І. Павлов.

Відповідь: в.

4. У якому році видатний англійський психолог Ф. Гальтон створив у Англії перший спеціальний психометричний заклад:

- а) 1884;
- б) 1900;
- в) 1921;
- г) 1924;
- д) 1960.

Відповідь: а

5. Поняття «психодіагностика» у науковий обіг ввів Г. Роршах у:

- а) 1928 році;
- б) 1921 році;
- в) 1920 році;
- г) 1898 році;
- д) 1945 році.

Відповідь: б.

6. Видатний англійський психолог, який створив перший спеціальний психометричний заклад в Англії у 1884 році. Це був:

- а) Френсіс Гальтон;
- б) Альфред Біне;
- в) Іван Павлов;

- г) Григорій Россолімо;
- д) Зигмунд Фрейд.

Відповідь: а.

7. Вчений, який виступив ініціатором застосування статистики у психології і якому належить також заслуга у розробці самих статистичних методів:

- а) Зигмунд Фрейд;
- б) Іван Павлов;
- в) Альфред Біне;
- г) Григорій Россолімо;
- д) Френсіс Гальтон.

Відповідь: д.

8. Засновник факторного аналізу:

- а) Луїз Терстоун;
- б) Френсіс Гальтон;
- в) Карло Пірсон;
- г) Чарльз-Едвард Спірмен;
- д) Альфред Біне.

Відповідь: г.

9. Предметом психодіагностики є:

- а) набір різних діагностичних методів;
- б) вимір динаміки психічних процесів під впливом життєвих ситуацій;
- в) дослідження особистості в системі інтеріндивідуальних і індивідуальних зв'язків і суб'єкт-об'єктних стосунків;
- г) тестування інтелектуального розвитку людей;
- д) дослідження психодіагностичних методів.

Відповідь: в.

10. До етичних норм психодіагностики не відносять:

- а) конфіденційність дослідження;
- б) безпечність дослідження;
- в) об'єктивність дослідження;
- г) професійна компетентність;
- д) благополуччя клієнта.

Відповідь: б.

11. Стимули — вербальні і невербальні, індивідуально орієнтовані; відповіді — закриті, типу «оцінювання значення ознаки» використовуються в тестах:

- а) дослідження пам'яті в методиці Шульте;
- б) «Репертуарні решітки» Д. Келлі;
- в) порогів шкірних відчуттів за допомогою циркулярного естезіометра Спірмена;
- г) «Прогресивні матриці» Дж. Равена;
- д) «Фрустраційний тест» С. Розенцвейга.

Відповідь: б.

ТЕМА 2. ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ПСИХОДІАГНОСТИКИ

12. Країна, у якій видатний психолог Ф. Гальтон створив перший спеціальний психометричний заклад:

- а) Франція;
- б) Англія;
- в) Росія;
- г) Німеччина;
- д) США.

Відповідь: б.

13. Цей вчений у 1877 році запропонував використовувати у психології метод кореляції. Це:

- а) Альфред Біне;
- б) Іван Павлов;
- в) Френсіс Гальтон;
- г) Зигмунд Фрейд;
- д) Григорій Россолімо.

Відповідь: в.

14. Першу у світі лабораторію психологічних досліджень заснував Вільгельм Вундт у:

- а) 1987 році;
- б) 1879 році;
- в) 1897 році;
- г) 1789 році;
- д) 1979 році.

Відповідь: б.

15. Метод дисперсійного аналізу винайшов:

- а) Альфред Біне;
- б) Чарльз-Едвард Спірмен;
- в) Рональд Фішер;
- г) Карло Пірсон;
- д) Френсіс Гальтон.

Відповідь: в.

16. Френсіс Гальтон запропонував використовувати у психології метод кореляції у ... році:

- а) 1960;
- б) 1884;
- в) 1924;
- г) 1900;
- д) 1877.

Відповідь: д.

17. Для психодіагностичного дослідження рис особистості факторний аналіз застосували:

- а) Ганс Айзенк та Реймонд Кеттел;
- б) Луїз Терстоун та Альфред Біне;

- в) Френсіс Гальтон та Рональд Фішер;
- г) Карло Пірсон та Чарльз-Едвард Спірмен;
- д) Альфред Біне та Т. Сімон.

Відповідь: а.

ТЕМА 3. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТОДІВ ПСИХОДІАГНОСТИКИ І ВИМОГИ, ЩО СТАВЛЯТЬСЯ ДО НИХ

18. Тести, при виконанні яких досліджуваний отримує тестовий матеріал у формі різних бланків: малюнків, схем, таблиць, опитувальників і т.д., називаються:

- а) моделюючі;
- б) бланкові;
- в) апаратурні;
- г) інтелектуальні;
- д) процесуальні.

Відповідь: б.

19. Методика, де стимули — вербальні стандартизовані, невербальні; відповіді — закриті, типу «оцінювання ознаки по заданій шкалі», — це:

- а) семантичний диференціал Ч. Осгуда;
- б) визначення властивостей нервової системи за Є. Ільїним;
- в) фрустраційний тест С. Розенцвейга;
- г) інтерв'ю;
- д) бесіда.

Відповідь: а.

20. Психодіагностичні методи Б. Ананьєв розділяє на таку кількість категорій:

- а) 3;
- б) 4;
- в) 5;
- г) 6;
- д) 7.

Відповідь: б.

21. Тести, в яких використовується різного типу апаратура для пред'явлення і обробки результатів тестування, наприклад аудіо- і відеотехніка. Ці тести називаються:

- а) процесуальні;
- б) інтелектуальні;
- в) апаратурні;
- г) бланкові;
- д) моделюючі.

Відповідь: в.

22. Тести, за допомогою яких досліджується певний психологічний або поведінковий процес, і йому в результаті дається точна якісна або кількісна характеристика, наприклад процес запам'ятовування людиною матеріалу, процес міжособистісної взаємодії індивідів у групі. Ці тести називаються:

- а) апаратурні;
- б) бланкові;
- в) моделюючі;
- г) інтелектуальні;
- д) процесуальні.

Відповідь: д.

23. До цієї групи відносять такі тести, в результаті застосування яких оцінюються успіхи людини в тому чи іншому виді діяльності, в той чи іншій сфері пізнання, скажімо продуктивність пам'яті, логічність мислення, стійкість уваги, рівень розвитку вербального мислення та ін. Це:

- а) тести досягнень;
- б) бланкові;
- в) моделюючі;
- г) апаратурні;
- д) тести станів і властивостей.

Відповідь: а.

24. Визначте методику, де основний принцип конструювання «стимули — вербальні (невербальні) індивідуально орієнтовані; відповіді — відкриті»:

- а) методика САН (самопочуття, активність, настрої);
- б) контент - аналіз;
- в) психодіагностичний тренінг;
- г) рівень домагань Ф. Хоппе;
- д) «Дослідження самооцінки» Спілбергера.

Відповідь: в.

25. Ці тести стосуються діагностики більше або менше стабільних психологічних якостей людини, таких, наприклад, як риси особистості, властивості темпераменту, здібності і т.д. Мова йде про:

- а) тести досягнень;
- б) бланкові тести;
- в) моделюючі;
- г) інтелектуальні;
- д) тести станів і властивостей.

Відповідь: д.

26. Ці тести ґрунтуються не на прямій, а на опосередкованій оцінці тих або інших психологічних якостей людини. Така оцінка отримується в результаті аналізу того, як дана людина сприймає і інтерпретує деякі багатозначні об'єкти: сюжетно невизначені картинки, безформені плями, незавершені речення та ін. Мова йде про:

- а) тести досягнень;
- б) тести станів і властивостей;
- в) моделюючі тести;
- г) інтелектуальні;
- д) проєктивні.

Відповідь: д.

27. Визначте методику, у якій використовуються стимули вербальні стандартизовані, відповіді — відкриті, типу «доповнення»:

- а) особистісний тест Г. Айзенка;
- б) асоціативний експеримент;
- в) фрустраційний тест С. Розенцвейга;
- г) ШТРР (шкільний тест розумового розвитку);
- д) «Дослідження самооцінки» Спілбергера.

Відповідь: б.

28. Ці тести дозволяють оцінювати людські відношення в різних соціальних групах. Це:

- а) тести досягнень;
- б) міжособистісні тести;
- в) тести станів і властивостей;
- г) інтелектуальні;
- д) проєктивні тести.

Відповідь: б.

29. Валідизація тестів пов'язана з їх перевіркою:

- а) на зручність у використанні (менше часу на виконання тесту, прості ключі для обробки, стисла інтерпретація);
- б) на зацікавленість досліджуваного тестовим завданням;
- в) на наявний інтерес досліджуваного до процедури обстеження;
- г) на відповідність предмету діагностики;
- д) на наявність інтерпретації.

Відповідь: г.

30. Стимули — вербальні і невербальні, індивідуально орієнтовані; відповіді — закриті, типу «оцінювання значення ознаки» використовуються в тестах:

- а) на дослідження пам'яті в методиці Шульте;
- б) прогресивні матриці Дж. Равена;
- в) порогів шкірних відчуттів за допомогою циркулярного естезіометра Спірмена;
- г) експертних оцінок, наприклад, успішності навчання або визначення професійно значимих ознак в професіографії (опитувальник О. Ліпмана);
- д) рівень домагань Ф. Хоппе;

Відповідь: г.

31. Автор серії задач-тестів, які стали відомими як тест IQ, це:

- а) А. Біне;
- б) Г. Роршах;

- в) Ф. Гальтон;
- г) Дж. Кеттелл;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: а.

32. Методика, де стимули — вербальні стандартизовані, невербальні; відповіді — закриті, типу «оцінювання ознаки по заданій шкалі», — це:

- а) інтерв'ю;
- б) визначення властивостей нервової системи за Є. Ільїним;
- в) методика «Сходинки» Дембо – Рубінштейн;
- г) фрустраційний тест С. Розенцвейга;
- д) бесіда.

Відповідь: в.

33. Проблема оцінки й оцінювання в психодіагностиці дається як:

- а) результат зображення кількості вимірюваного явища психіки;
- б) процес оцінювання, осмислення і тлумачення властивостей, змісту і якості психічних проявів досліджуваного;
- в) розміщення вивченого факту в дихотомічній шкалі «добре — погано»;
- г) розміщення вивченого факту в дихотомічній шкалі «важко — легко»;
- д) результат обрахування статистичних відповідностей;

Відповідь: б.

34. В сучасних уявленнях поняття «тест» означає:

- а) певний набір запитань, призначених для виявлення особистісних властивостей і особливостей психічних процесів;
- б) стандартизована система запитань і задач, що мають визначену шкалу значень;
- в) системна модель експертизи психічних явищ;
- г) єдино можливий метод вивчення психіки;
- д) інтерпретаційне завдання.

Відповідь: б.

35. Надійність тестів перевіряється шляхом:

- а) набору одного (однорідного) статистичного матеріалу на різних вибірках;
- б) застосування двох еквівалентних форм тесту;
- в) розосередженням тестових шкал;
- г) використанням різних тестових методик;
- д) використанням різної інтерпретації.

Відповідь: б.

36. Визначте, який з перерахованих тестів відноситься до тих, у яких стимули — вербальні стандартизовані; відповіді — закриті, типу «вибір»:

- а) 16-факторний особистісний тест Р. Кеттелла;
- б) незавершені речення;
- в) коректурна таблиця Б. Бурдона;

- г) прогресивні матриці Дж. Равена;
- д) інтерв'ю.

Відповідь: а.

37. До професійних психодіагностичних тестів пред'являються вимоги на відповідність як мінімум трьом критеріям (оберіть одну правильну відповідь):

- а) статистичності;
- б) відтворюваності;
- в) надійності;
- г) перевіряємості;
- д) зручності.

Відповідь: в.

38. Визначте методику, де основний принцип конструювання «стимули — вербальні (невербальні) індивідуально орієнтовані; відповіді — відкриті»:

- а) методика САН (самопочуття, активність, настрій);
- б) діагностична бесіда, інтерв'ю;
- в) контент - аналіз;
- г) рівень домагань Ф. Хоппе;
- д) особистісний тест Г. Айзенка.

Відповідь: б.

39. Стимульний матеріал у психологічних тестах буває:

- а) відкритий;
- б) закритий;
- в) повний;
- г) невербальний;
- д) неповний.

Відповідь: г.

40. У психодіагностичному обстеженні реалізується такий принцип:

- а) спеціальний вплив (стимул) — реакція, що фіксується;
- б) стимул — реакція — аналіз — інтерпретація;
- в) стимул — реакція — корекція;
- г) реакція — інтерпретація — корекція;
- д) спеціальний вплив (стимул) інтерпретація — корекція.

Відповідь: б.

41. Тестологія в якості готового психодіагностичного інструментарію є породженням:

- а) теорії діяльності в психології (С.м.Л. Рубінштейн, О.м.М. Леонтьєв);
- б) гештальтпсихології (М. Вертгеймер, К. Коффка, Ф. Хайдер);
- в) асоціативної психології (Дж. Берклі, Д. Юм, Т. Браун, Г. Ебінгауз);
- г) біхевіоризму (Е. Торндайк, Д. Уотсон);
- д) психоаналізу (З. Фрейд).

Відповідь: г.

42. Визначте методику, у якій використовуються стимули вербальні стандартизовані, відповіді — відкриті, типу «доповнення»:

- а) особистісний тест Г. Айзенка;
- б) незавершені речення;
- в) фрустраційний тест С. Розенцвейга;
- г) ШТРР (шкільний тест розумового розвитку);
- д) прогресивні матриці Дж. Равена.

Відповідь: б.

43. Слово «тест» у його спеціальному значенні ввійшло в науковий обіг після опублікування статті Дж. Кеттелла в:

- а) 1890 році;
- б) 1899 році.
- в) 1920 році;
- г) 1928 році;
- д) 1948 році;

Відповідь: а.

44. У психодіагностичній практиці вдаються до тактичних прийомів: маскування дійсної мети дослідження, раптової постановки запитань, нечіткості цілей тестування, відволікання від головного, а також до використання статусних форм психіки, психофізіологічних і статусних індикаторів психіки, інших принципів. Це робиться для того, щоб:

- а) приховати від випробовуваного істинне пізнання його психіки;
- б) додати психологічному обстеженню рис науковості;
- в) забезпечити об'єктивність психодіагностичних вимірів;
- г) забезпечити чітку регламентацію поведінки досліджуваного в процедурах тестування;
- д) забезпечити дотримання досліджуваним інструкції.

Відповідь: в.

45. Який з наведених тестів відноситься до типу «стимули — невербальні статичні», відповіді — закриті, типу «вибір»:

- а) психодіагностичний тренінг;
- б) методика на визначення простої сенсомоторної реакції;
- в) прогресивні матриці Дж. Равена;
- г) спостереження;
- д) інтерв'ю.

Відповідь: в.

46. Інструкція в психодіагностичному обстеженні:

- а) визначається цілями дослідження і допускає вибір дій на розсуд випробовуваного;
- б) завжди жорстко регламентує однозначність виконання тестового завдання, як і поведінку пацієнта в процедурі тестування;
- в) визначається необхідністю отримання потрібних даних від досліджуваного;
- г) стримує досліджуваного від вияву непотрібних емоцій;
- д) зберігає необхідний час для інтерпретації.

Відповідь: а.

47. Надійність тестів перевіряється шляхом:

- а) розосередженням тестових шкал;
- б) набору одного (однорідного) статистичного матеріалу на різних вибірках;
- в) використання різних тестових методик;
- г) розподілу тесту на дві чи більше частин;
- д) використанням різної інтерпретації.

Відповідь: г.

48. IQ – це:

- а) розумовий вік;
- б) хронологічний вік;
- в) коефіцієнт інтелектуального розвитку;
- г) англomовна аббревіатура 16-факторного особистісного тесту Р. Кеттелла;
- д) інтерпретаційний запис.

Відповідь: в.

49. Визначте методику, у якій закладений принцип «стимули — невербальні динамічні; відповіді — реагування через органи управління»:

- а) метод РСК (рівня суб'єктивного контролю) Роттера;
- б) шкала тривожності Спілбергера – Ханіна;
- в) методика САН (самопочуття, активність, настрій);
- г) сенсомоторна реакція вибору;
- д) 16-факторний особистісний тест Р. Кеттелла.

Відповідь: г.

50. Ефект упередженості експериментатора в психодіагностиці означає наступне:

- а) діагност абсолютно впевнений у правоті своїх висновків і не допускає ніяких заперечень;
- б) діагност відноситься з пристрасстю, певними очікуваннями, визначеною настроєністю, чи симпатією - антипатією до випробовуваного або до результатів обстеження;
- в) діагност постійно дає оцінки, читає мораль, наставляє, повчає;
- г) діагност жорстко регламентує процедуру проведення дослідження;
- д) діагност жорстко слідує за часом проведення дослідження.

Відповідь: б.

51. Коли у стимульному матеріалі тесту використовуються помилки сприйняття, установка готовність діяти, оцінювати і вчиняти певним чином, актуалізація особистісних сенсів, конструктивних домінант, вибірковість, заміщення цінностей і переживань, то мова йде:

- а) про тести на сприйняття і діагностику пізнавальних процесів;
- б) про тести на визначення здібностей;
- в) про проєктивні тести;

- г) про тести на визначення умінь і навичок;
- д) про патопсихологічні тести.

Відповідь: в.

52. Визначте методику, у якій використовуються стимули — невербальні, вербальні; відповіді — відкриті, типів «доповнення» і «вільне конструювання»:

- а) методика САН (самопочуття, активність, настрої);
- б) ШТРР (шкільний тест розумового розвитку);
- в) особистісний тест Г. Айзенка;
- г) методика "Будинок – дерево – людина";
- д) шкала тривожності Спілбергера – Ханіна.

Відповідь: г.

53. У психодіагностиці застосовують два види статистичних досліджень: суцільне і вибіркове. При вибіркового дослідженні отриманий результат допускає деяку неточність - помилку репрезентативності. Зі збільшенням кількості спостережень допущена помилка неточності:

- а) зменшується;
- б) збільшується;
- в) не змінюється;
- г) практично виключається з психологічних досліджень;
- д) неможливо визначити.

Відповідь: а.

54. Валідизація тестів пов'язана з їх перевіркою:

- а) на зручність у використанні (менше часу на виконання тесту, прості ключі для обробки, стисла інтерпретація);
- б) на наявний інтерес досліджуваного до процедури обстеження;
- в) на зацікавленість досліджуваного тестовим завданням;
- г) на повторюваність результатів при всіх тестуваннях;
- д) на доступність для виконання.

Відповідь: г.

55. Стимульний матеріал у психологічних тестах буває:

- а) вербальним;
- б) відкритим;
- в) закритим;
- г) повним;
- д) неповним.

Відповідь: а.

56. Визначте, який з перерахованих тестів відноситься до тих, у яких стимули – вербальні стандартизовані; відповіді – закриті, типу «вибір»:

- а) ШТРР (шкільний тест розумового розвитку);
- б) незавершені речення;
- в) коректурна таблиця Б. Бурдона;
- г) прогресивні матриці Дж. Равена;
- д) методика «Будинок – дерево – людина».

Відповідь: а.

57. Згідно Б. Г. Ананьєву, за основу тестової категоризації взятий такий принцип:

- а) логічної наступності тестових методик;
- б) взаємної доповнюваності тестових методик;
- в) завершеності циклу психологічного дослідження;
- г) предметної спрямованості, що виходить з мети дослідження;
- д) включеності досліджуваних у дослідження.

Відповідь: в.

58. Який з наведених тестів відноситься до типу «стимули – невербальні статичні», відповіді – закриті, типу «вибір»:

- а) методика на визначення простої сенсомоторної реакції;
- б) коректурна таблиця Б. Бурдона;
- в) спостереження;
- г) психодіагностичний тренінг;
- д) інтерв'ю.

Відповідь: б.

59. Визначте методику, у якій використовуються стимули — невербальні, вербальні; відповіді — відкриті, типів «доповнення» і «вільне конструювання»:

- а) контент - аналіз;
- б) ШТРР (шкільний тест розумового розвитку);
- в) фрустраційний тест С. Розенцвейга;
- г) особистісний тест Г. Айзенка;
- д) інтерв'ю.

Відповідь: в.

60. Слово «тест» у його спеціальному значенні увійшло в науковий обіг завдяки:

- а) Ф. Гальтону;
- б) Дж. Кеттелу;
- в) В. Вундту;
- г) І. Павлову;
- д) З. Фрейду.

Відповідь: б.

61. До професійних психодіагностичних тестів пред'являються вимоги на відповідність як мінімум трьом критеріям (оберіть одну правильну відповідь):

- а) перевіряємості;
- б) відтворюваності;
- в) достовірності;
- г) статистичності;
- д) правильності.

Відповідь: в.

62. Контент – аналіз – це:

- а) формування стимулів, надання їм смислу;
- б) вибірка стандартизації;

- в) аналіз продуктів діяльності;
- г) факторний аналіз обмеженого масиву даних;
- д) надійність.

Відповідь: в.

63. Визначте, який з перерахованих тестів відноситься до тих, у яких стимули – вербальні стандартизовані; відповіді – закриті, типу «вибір»:

- а) методика «ціннісні орієнтації» М. Рокича;
- б) незавершені речення;
- в) коректурна таблиця Б. Бурдона;
- г) прогресивні матриці Дж. Равена;
- д) «Таблиці» Шульте.

Відповідь: а.

64. Інтерпретація матеріалів обстеження в психодіагностиці – це:

- а) обрахування статистичних відповідностей;
- б) створення схем, готових для корекції зразків, у певному сенсі рецептів впливу на досліджувані психічні явища;
- в) тлумачення, пояснення, переклад на зрозумілу мову виявлених закономірностей і властивостей у структурі досліджуваних явищ психіки;
- г) порівняння отриманих результатів із середньостатистичними;
- д) дослідження за допомогою певних методик.

Відповідь: в.

65. Комплекс заходів, що забезпечують адекватність методики в нових умовах її застосування, – це:

- а) адаптація тесту;
- б) надійність тесту;
- в) валідність тесту;
- г) стандартизація тесту;
- д) репрезентативність вибірки.

Відповідь: а.

66. В основу дослідження простої реакції людини покладена така логіка конструювання тестів:

- а) стимули — невербальні, індивідуально - орієнтовані; відповіді — відкриті;
- б) стимули — невербальні, динамічні; відповіді — реагування через органи управління;
- в) стимули — невербальні; відповіді — типу «вільне конструювання»;
- г) стимули — невербальні; відповіді — типу «доповнення»;
- д) стимули — невербальні, індивідуально - орієнтовані; відповіді — закриті.

Відповідь: б.

67. Кількісно-якісний аналіз документальних і матеріальних джерел, що дозволяє вивчати продукти людської діяльності – це:

- а) проективна техніка;

- б) контент - аналіз;
- в) інтерв'ю;
- г) стандартизований самозвіт;
- д) тест.

Відповідь: б.

68. Проблема норм і нормативів вимірюваних явищ у психодіагностиці:

- а) вводиться до визначення середньостатистичної норми за допомогою обчислення середнього арифметичного значення в популяційних вибірках;
- б) використовується при визначенні кореляційних зв'язків між досліджуваними явищами;
- в) використовує орієнтир на соціально-психологічний норматив, що виходить з конкретних вимог культурно-історичного рівня розвитку суспільства;
- г) ніяк не позначається, а нормами (нормативами) як такими в сучасній психодіагностиці зневажають;
- д) використовується для порівняння вибірок.

Відповідь: в.

69. Визначте методику, у якій використовуються стимули — невербальні, вербальні; відповіді — відкриті, типів «доповнення» і «вільне конструювання»:

- а) «Малюнок сім'ї»;
- б) ШТРР (шкільний тест розумового розвитку);
- в) контент - аналіз;
- г) особистісний тест Г. Айзенка;
- д) інтерв'ю.

Відповідь: а.

ТЕМА 4. ПСИХОМЕТРИЧНІ ОСНОВИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ

70. Надійність тесту – це:

- а) однозначність досліджуваних властивостей і якостей психіки;
- б) стійкість процедури щодо об'єктів дослідження, забезпечення стабільності вимірів;
- в) істинність тестової інформації;
- г) процес перевірки і обґрунтування отриманої інформації;
- д) процес повної інтерпретації отриманих даних.

Відповідь: б.

71. До професійних психодіагностичних тестів пред'являються вимоги на відповідність як мінімум трьом критеріям (оберіть одну правильну відповідь):

- а) відтворюваності;

- б) перевіряємості;
- в) валідності;
- г) статистичності;
- д) доступності.

Відповідь: в.

72. Надійність тестів перевіряється шляхом:

- а) повторного застосування тесту на одній і тій же вибірці;
- б) набору одного (однорідного) статистичного матеріалу на різних вибірках;
- в) використання різних тестових методик;
- г) розосередження тестових шкал;
- д) часом виконання тесту.

Відповідь: а.

73. Достовірність тестів – це:

- а) допустимий рівень в точності вимірів;
- б) переконливість результатів для підтвердження гіпотез психодіагностики;
- в) безпомилковість вимірів;
- г) однозначність вимірів;
- д) швидкість у використанні.

Відповідь: а.

74. Характеристика надійності психодіагностичної методики, яка отримується шляхом повторного обстеження досліджуваних за допомогою одного і того ж тесту. Йдеться про:

- а) надійність ретестову;
- б) надійність паралельних форм;
- в) надійність частин тесту;
- г) стандартизацію;
- д) валідність.

Відповідь: а.

75. Ця характеристика надійності психодіагностичної методики отримується за допомогою взаємозамінюючих форм тесту. Йдеться про:

- а) надійність ретестову;
- б) надійність частин тесту;
- в) надійність паралельних форм;
- г) стандартизацію;
- д) валідність.

Відповідь: в.

76. Характеристика надійності психодіагностичної методики, яка отримується шляхом аналізу стійкості результатів окремих сукупностей тестових задач або одиничних пунктів тесту. Йдеться про:

- а) надійність ретестову;
- б) надійність паралельних форм;
- в) надійність частин тесту;
- г) стандартизацію;

д) валідність.

Відповідь: в.

77. Поняття «конструктна валідність тесту» передбачає його відповідність щодо:

- а) зовнішньої очевидності того, що вимірюється;
- б) повноти, точності і широти психодіагностичної проекції;
- в) визнаної в науці теоретичної концепції;
- г) підтвердження діагностичного матеріалу іншими методами;
- д) простоти використання тесту.

Відповідь: в.

ТЕМА 5. ОСОБИСТІСНІ ОПИТУВАЛЬНИКИ

78. «Опитувальник темпераменту» Г. Айзенка належить до:

- а) опитувальників мотивів;
- б) опитувальників цінностей;
- в) типологічних опитувальників;
- г) опитувальників рис особистості;
- д) опитувальників інтересів.

Відповідь: г.

79. В історії дослідження особистості виділяють декілька основних періодів. Їх нараховують:

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4;
- г) 5;
- д) 6.

Відповідь: б.

80. До класифікації особистісних опитувальників не належать:

- а) опитувальники аперцепції;
- б) опитувальники мотивів;
- в) опитувальники цінностей;
- г) опитувальники атитюдів (установок);
- д) дослідження міжособистісних взаємин.

Відповідь: а.

81. «ММРІ» належить до:

- а) опитувальників мотивів;
- б) опитувальників цінностей;
- в) типологічних опитувальників;
- г) опитувальників рис особистості;
- д) опитувальників атитюдів (установок).

Відповідь: в.

82. «Опитувальник Х. Шмішека для діагностики акцентуованих особистостей» належить до:

- а) опитувальників мотивів;
- б) опитувальників цінностей;
- в) типологічних опитувальників;
- г) опитувальників рис особистості;
- д) опитувальників інтересів.

Відповідь: в.

83. «Особистісний опитувальник 16-PF» Р. Кеттелла дає можливість оцінити досліджуваного за певною кількістю факторів. Факторів першого порядку нараховується:

- а) 12;
- б) 16;
- в) 20;
- г) 22;
- д) 24.

Відповідь: б.

84. «16-факторний особистісний опитувальник» Р. Кеттелла належить до:

- а) опитувальників мотивів;
- б) опитувальників цінностей;
- в) типологічних опитувальників;
- г) опитувальників рис особистості;
- д) опитувальників інтересів.

Відповідь: г.

85. Для створення особистісного опитувальника 16 – PF Р. Кеттелл використав:

- а) дискримінантний аналіз;
- б) регресійний аналіз;
- в) факторний аналіз;
- г) кластерний аналіз;
- д) кореляційні зв'язки.

Відповідь: в.

86. Авторами методики ММРІ (Міннесотський багатoproфільний особистісний опитувальник) є:

- а) К. Леонгард – Х. Шмішек;
- б) С. Хетгеуей – Дж. Маккінлі;
- в) А. Мехрабіан – М. Магомед-Емінов;
- г) К. Морган – Г. Мюррей;
- д) К. Леонгард – Г. Мюррей.

Відповідь: б.

87. Абревіатура методики «ММРІ» українською мовою розшифровується як:

- а) «Міннесотський багатoproфільний особистісний опитувальник»;
- б) «Тест вільний від впливу культури»;
- в) «Методика чорнильних плям» Г. Роршаха;

- г) «Тематичний апперцептивний тест» Г. Мюрея;
- д) «16-факторний особистісний опитувальник» Р. Кеттелла.

Відповідь: а.

88. Виключити зайве серед назв незалежних факторів, що мають психофізіологічну основу, і яких, за Г. Айзенком, достатньо для повного опису особистості:

- а) психотизм;
- б) екстравертованість;
- в) нейротизм;
- г) ригідність;
- д) інтровертованість.

Відповідь: г.

ТЕМА 6. ПРИРОДА ПРОЕКТИВНИХ МЕТОДИК ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У ПСИХОЛОГІЧНІЙ ДІАГНОСТИЦІ ОСОБИСТОСТІ

89. Методика «Кінетичний малюнок сім'ї» Р. Бернса належить до групи проективних методик:

- а) структурування;
- б) катарсису;
- в) імпресії;
- г) інтерпретації;
- д) експресії.

Відповідь: д.

90. Тест «Намалюй людину» розробив:

- а) Ф. Гудинаф;
- б) Р. Кеттелл;
- в) Д. Векслер;
- г) Р. Амтхауер;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: а.

91. Тлумачення певного явища, ситуації – належить до групи проективних методик:

- а) конструювання;
- б) інтерпретації;
- в) структурування;
- г) доповнення;
- д) експресії.

Відповідь: б.

92. Термін «проекція» запропонував:

- а) З. Фрейд;

- б) К. Юнг;
- в) В. Вундт;
- г) Дж. Кеттелл;
- д) Г. Айзенк.

Відповідь: а.

93. Малювання на вільну або задану тему – належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) катарсису;
- г) інтерпретації;
- д) структурування.

Відповідь: а.

94. Закінчення речення, розповіді, історії – належить до групи проєктивних методик:

- а) конструювання;
- б) інтерпретації;
- в) структурування;
- г) доповнення;
- д) імпресії.

Відповідь: б.

95. Здійснення ігрової діяльності в особливо організованих умовах – належить до групи проєктивних методик:

- а) конструювання;
- б) інтерпретації;
- в) катарсису;
- г) доповнення;
- д) експресії.

Відповідь: в.

96. Автором методики «Чорнильні плями» є:

- а) Р. Кеттелл;
- б) Дж. Равен;
- в) Г. Роршах;
- г) Г. Мюрей
- д) З. Фрейд.

Відповідь: в.

97. Тест «Незакінчені речення» належить до групи проєктивних методик:

- а) інтерпретації;
- б) імпресії;
- в) доповнення;
- г) експресії;
- д) структурування.

Відповідь: в.

98. Методика «Будинок — дерево — людина» належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) катарсису;
- г) інтерпретації;
- д) доповнення.

Відповідь: а.

99. «Тематичний апперцептивний тест» К. Морган і Г. Мюрея належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) структурування;
- г) інтерпретації;
- д) катарсису.

Відповідь: г.

100. Методика «Неіснуюча тварина» М. З. Друкаревич належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) інтерпретації;
- г) доповнення;
- д) структурування.

Відповідь: а.

101. «Тест дитячої апперцепції» Л. Беллака належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) структурування;
- г) інтерпретації;
- д) катарсису.

Відповідь: г.

102. Методика «Дім – дерево – людина» Дж. Бука належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) структурування;
- г) інтерпретації;
- д) катарсису.

Відповідь: а.

103. Методика «Малюнок сім'ї» В. Вульф належить до групи проєктивних методик:

- а) структурування;
- б) інтерпретації;
- в) катарсису;
- г) імпресії;
- д) експресії.

Відповідь: д.

104. Створення із деталей осмисленого цілого – належить до групи проєктивних методик:

- а) конструювання;
- б) інтерпретації;
- в) структурування;
- г) доповнення;
- д) імпресії.

Відповідь: а.

105. Методика «Чорнильні плями» Г. Роршаха належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) структурування;
- г) інтерпретації;
- д) доповнення.

Відповідь: в.

106. Формування стимулів, надання їм смислу – належить до групи проєктивних методик:

- а) конструювання;
- б) інтерпретації;
- в) структурування;
- г) доповнення;
- д) імпресії.

Відповідь: в.

107. «Тест вибору кольорів» М. Люшера належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) структурування;
- г) інтерпретації;
- д) доповнення.

Відповідь: б.

108. Перевага одних стимулів, як найбільш бажаних, над іншими – належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) катарсису;
- г) інтерпретації;
- д) структурування.

Відповідь: б.

109. До класифікації проєктивних методів (за Л. Франком) не входять методи:

- а) експресії;
- б) імпресії;

- в) резистентності;
- г) катарсису;
- д) стабільності.

Відповідь: в.

110. Автором методики вибору кольорів є:

- а) Дж. Равен;
- б) Дж. Морено;
- в) Р. Кеттелл;
- г) М. Люшер;
- д) Л. Франк.

Відповідь: г.

111. До класифікації проєктивних методик (за Л. Франком) не належить група:

- а) катартичних;
- б) імажинативних;
- в) імпресивних;
- г) експресивних;
- д) інтерпретаційних.

Відповідь: б.

112. Методика К. Махвер «Намалюй людину» належить до групи проєктивних методик:

- а) експресії;
- б) імпресії;
- в) структурування;
- г) інтерпретації;
- д) катарсису.

Відповідь: а.

ТЕМА 7. ОСОБИСТІСНІ ОПИТУВАЛЬНИКИ МОТИВАЦІЇ

113. «Тест гумористичних фраз» створений для діагностики:

- а) пам'яті;
- б) уяви;
- в) мислення;
- г) мотиваційної сфери особистості;
- д) інтелектуальної сфери особистості.

Відповідь: г.

114. «ТАТ» («Тематичний апперцептивний тест») створений в:

- а) 1935 р.;
- б) 1941 р.;
- в) 1944 р.;
- г) 1960 р.;

д) 1965 р.

Відповідь: а.

115. Авторами методики «ТГФ» («Тест гумористичних фраз») є:

- а) Д. Б. Ельконін – А. Л. Венгер;
- б) А. Шмельов – В. Бабіна;
- в) А. Мехрабіан – М. Магомед-Емінов;
- г) К. Морган – Г. Мюррей;
- д) З. Фрейд – К. Юнг.

Відповідь: б.

116. Авторами методики «ТАТ» («Тематичний апперцептивний тест») є:

- а) Д. Б. Ельконін – А. Л. Венгер;
- б) З. Фрейд – К. Юнг;
- в) А. Мехрабіан – М. Магомед-Емінов;
- г) К. Морган – Г. Мюррей;
- д) А. Керн – Я. Їрасек;

Відповідь: г.

117. До прямих методів діагностики мотивації не відноситься:

- а) «Опитувальник для вимірювання аффіліативної тенденції і чутливості до нехтування» А. Мехрабіана;
- б) «Опитувальник для вимірювання результуючої тенденції мотивації досягнення» (RAM) А. Мехрабіана;
- в) «Список особистісних переваг» А. Едвардса;
- г) «Особистісний тест» Г. Айзенка;
- д) «Форма по вивченню особистості» Д. Джексона (PRF).

Відповідь: г.

118. До прямих методів діагностики мотивації не відноситься:

- а) «Опитувальник для вимірювання аффіліативної тенденції і чутливості до нехтування» А. Мехрабіана;
- б) «Опитувальник для вимірювання результуючої тенденції мотивації досягнення» (RAM) А. Мехрабіана;
- в) «Список особистісних переваг» А. Едвардса;
- г) «Форма по вивченню особистості» Д. Джексона (PRF);
- д) «Шістнадцять особистісних факторів» (16 PF) Р. Кеттелла.

Відповідь: д.

119. Сукупність спонукальних факторів, які викликають активність організму і визначають його спрямованість – це:

- а) потреба;
- б) мотив;
- в) мотивація;
- г) діяльність;
- д) дія.

Відповідь: в.

120. Аббревіатура методики САН розшифровується як:

- а) самопочуття, активність, настрій;
- б) самооцінка, активність, настрій;

- в) спостереження за активністю і настроєм;
- г) ставлення до активної небезпеки;
- д) сміливість, активність, наполегливість.

Відповідь: а.

121. А. Мехрабіан під терміном «афіліативна тенденція» розуміє наступний мотив:

- а) страх відкидання;
- б) чутливість до відкидання;
- в) прагнення до прийняття;
- г) мотивацію очікування;
- д) прагнення до роздумів.

Відповідь: в.

ТЕМА 8. ПСИХОДІАГНОСТИКА САМОСВІДОМОСТІ

122. Опитувальник «Шкала «Я – концепції» Теннессі» У. Фіттса призначений для діагностики:

- а) самосвідомості;
- б) інтересів;
- в) цінностей;
- г) установок;
- д) мотивації.

Відповідь: а.

123. Авторами методики "Тест-опитувальник ставлення до себе" є:

- а) Д. Б. Ельконін - А. Л. Венгер;
- б) В. В. Столін – С. Р. Пантелєєв;
- в) А. Мехрабіан – М. Магомед-Емінов;
- г) К. Морган – Г. Мюррей;
- д) Д. Б. Ельконін С. Р. Пантелєєв.

Відповідь: б.

124. Процес, за допомогою якого людина пізнає себе і певним чином ставиться до себе самої, – це:

- а) мотивація;
- б) світогляд;
- в) інтерес;
- г) самосвідомість;
- д) активність.

Відповідь: г.

125. Самосвідомість характеризується своїм продуктом – уявленням про себе. Його назва:

- а) утворення «Я сам»;
- б) мотиваційне утворення;
- в) «Я – образ»;
- г) спрямованість;
- д) переконання.

Відповідь: в.

126. Популярний у США опитувальник «Шкала дитячої «Я – концепції» складається із 80 простих тверджень щодо свого «Я» або тих чи інших ситуацій і обставин, пов'язаних із самовідношенням. Авторами його є:

- а) А. Мехрабіан – А. Едвардс;
- б) Р. Кеттелл – Д. Джексон;
- в) Г. Айзенка – Г. Мюрей;
- г) А. Керн – Я. Їрасек;
- д) Е. Пірс – Д. Харріс.

Відповідь: д.

127. Опитувальник «Шкала дитячої «Я – концепції» Е. Пірса – Д. Харріса призначений для:

- а) дітей у віці від 5 до 8 років;
- б) дітей у віці від 8 до 16 років;
- в) дітей у віці від 10 до 20 років;
- г) дітей у віці від 16 до 20 років;
- д) дітей у віці від 20 до 24 років.

Відповідь: б.

128. Опитувальник «Шкала самоповаги» М. Розенберга виявляє глобальне самовідношення у:

- а) дошкільників;
- б) молодших школярів;
- в) підлітків;
- г) юнаків;
- д) дорослих.

Відповідь: в.

129. Найбільш відомий «Контрольний список прикметників» Г. Гоха є різновидом стандартизованого самозвіту. Список містить певну кількість особистісних прикметників, які розміщені в алфавітному порядку. Їх:

- а) 300;
- б) 350;
- в) 400;
- г) 450;
- д) 500.

Відповідь: а.

130. Автором методики «Семантичний диференціал», яка застосовується при аналізі «Я – концепції» і, насамперед, самовідношення є:

- а) М. Розенберг;
- б) А. Мехрабіан;
- в) Г. Айзенк;
- г) Р. Кеттелл;
- д) Ч. Осгуд.

Відповідь: д.

131. При виконанні цієї методики досліджуваного просять на протязі 12

хвилин дати 20 різних відповідей на питання, звернене до самого себе: «Хто я такий». Йдеться про методику:

- а) «Семантичний диференціал» Ч. Осгуда;
- б) «Тест двадцяти тверджень на самоствавлення»;
- в) «Контрольний список прикметників» Г. Гоха;
- г) «Шкала самоповаги» М. Розенберга;
- д) «Шкала дитячої «Я – концепції» Е. Пірса – Д. Харріса.

Відповідь: б.

132. Для аналізу самовідношення використовується експресивна проєктивна методика малювання людини, розроблена.

- а) Ч. Осгудом;
- б) Г. Роршахом;
- в) Р. Бернсом;
- г) К. Махвер;
- д) З. Фрейдом.

Відповідь: г.

133. В. В. Столін розробив методику «Опитувальник самовідношення», яка є багатомірним психодіагностичним інструментом, який заснований на принципі стандартизованого самозвіту і спрямований на дослідження комплексу факторів ставлення особи до себе. Рік розробки:

- а) 1985 р.;
- б) 1990 р.;
- в) 1995 р.;
- г) 2000 р.;
- д) 2005 р.

Відповідь: а.

134. Методика «Опитувальник самовідношення» В. В. Століна має певну кількість шкал:

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4;
- г) 5;
- д) 6.

Відповідь: в.

135. Ця властивість особистості вказує на приписування своїх успіхів або невдач лише внутрішнім, або лише зовнішнім факторам. Йдеться про:

- а) самосвідомість;
- б) самооцінку;
- в) рівень домагань;
- г) психологічний захист;
- д) локус контролю.

Відповідь: д.

136. Поняття «локус контролю» ввів у психологію соціальний психолог Д. Роттер в:

- а) 1950 р.;

- б) 1954 р.
- в) 1960 р.;
- г) 1965 р.;
- д) 1970 р.

Відповідь: б.

137. Поняття «локус контролю» ввів у психологію в 1954 р. соціальний психолог:

- а) В. Столін;
- б) Г. Роршах;
- в) Д. Роттер;
- г) Р. Бернс;
- д) К. Махвер.

Відповідь: в.

138. Схильність приписувати результати власної діяльності лише зовнішнім факторам називається:

- а) рівень домагань;
- б) самооцінка;
- в) самосвідомість;
- г) психологічний захист;
- д) зовнішній локус контролю (екстернальність).

Відповідь: д.

139. Схильність приписувати результати власної діяльності лише внутрішнім факторам називається:

- а) психологічний захист;
- б) самосвідомість;
- в) внутрішній локус контролю (інтернальність);
- г) самооцінка;
- д) рівень домагань.

Відповідь: г.

ТЕМА 9. ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРЕСІВ, УСТАНОВОК ТА ЦІННОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ

140. Методику «Ціннісні орієнтації» розробив:

- а) К. Юнг;
- б) М. Рокіч;
- в) А. Мехрабіан;
- г) Г. Роршах;
- д) Г. Россолімо.

Відповідь: б.

141. Одним із найпопулярніших зарубіжних опитувальників інтересів є «Бланк професійних інтересів», автором якого є:

- а) Е. Стронг;
- б) М. Рокіч;
- в) А. Мехрабіан;
- г) Г. Роршах;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: а.

142. Кількість «параметрів» інтересів, які виявляє методика «Бланк професійних інтересів» Е. Стронга:

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4;
- г) 5;
- д) 6.

Відповідь: в.

143. Методика «Бланк професійних інтересів» Е. Стронга спрямована на вивчення:

- а) інтересів;
- б) установок
- в) пам'яті;
- г) мислення;
- д) рольових очікувань.

Відповідь: а.

144. «Диференційно-діагностичний опитувальник» (ДДО) призначений для діагностики:

- а) індивідуальних особливостей пам'яті;
- б) уяви;
- в) уваги;
- г) мислення;
- д) професійної спрямованості.

Відповідь: д.

145. Яку область професійної діяльності не виділяють автори тестової таблиці схильностей ДДО («Диференційно-діагностичний опитувальник»):

- а) людина – знакова система;
- б) людина – знаковий образ;
- в) людина – художній образ;
- г) людина – техніка;
- д) людина – природа.

Відповідь: б.

146. За допомогою широко відомої спеціальної тестової таблиці схильностей ДДО («Диференційно-діагностичний опитувальник») можна визначити профільні та загальні професійні інтереси і схильності дитини за п'ятьма напрямками. Її запропонував:

- а) Є. Климов;
- б) М. Рокіч;

- в) А. Мехрабіан;
- г) Е. Стронг;
- д) Г. Роршах.

Відповідь: а.

147. За допомогою широко відомої спеціальної тестової таблиці схильностей ДДО («Диференційно-діагностичний опитувальник») Є. Климова можна визначити профільні та загальні професійні інтереси і схильності дитини за декількома напрямками. Їх:

- а) 3;
- б) 4;
- в) 5;
- г) 6;
- д) 7.

Відповідь: в.

148. «Орієнтаційно-діагностична анкета інтересів» (ОДАНІ-2) створена:

- а) Є. Климовим і М. Рокічем;
- б) А. Мехрабіаном і Е. Стронгом;
- в) Г. Роршахом і З. Фрейдом;
- г) Г. Россолімо і К. Юнгом;
- д) С. Карпіловською і Б. Федоришиним.

Відповідь: д.

149. Методика ОДАНІ-2 створена С. Я. Карпіловською і Б. О. Федоришиним на основі модифікації анкети інтересів А. Є. Голомштока і О. І. Мешковської для виявлення груп профільних інтересів учня або сфери визначення ним переваг чи відмов від певних профілів і професій. Аббревіатура розшифровується, як:

- а) одна анкета інтересів;
- б) орієнтувальна дитяча анкета інтересів;
- в) опитувальник дитячих актуальних інтересів;
- г) орієнтаційно-діагностична анкета інтересів;
- д) опитувальник дитячих актуальних нинішніх інтересів.

Відповідь: г.

150. Методику «Опитувальник професійної спрямованості» (ОПС), яка визначає ступінь зв'язку типу особистості зі сферою професійної діяльності, до якої у неї є нахили запропонував:

- а) Е. Стронг;
- б) М. Рокіч;
- в) Д. Голланд;
- г) А. Мехрабіан;
- д) Г. Роршах;

Відповідь: в.

151. Д. Голланд в методиці «Опитувальник професійної спрямованості» (ОПС), яка визначає ступінь зв'язку типу особистості зі сферою професійної діяльності, до якої у неї є нахили, виділяє декілька типів особистості. Їх:

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4;
- г) 5;
- д) 6.

Відповідь: д.

152. Д. Голланд в методиці «Опитувальник професійної спрямованості» (ОПС), яка визначає ступінь зв'язку типу особистості зі сферою професійної діяльності, до якої у неї є нахили, відповідно до виділених 6 типів особистості виділяє декілька типів професійного середовища. Їх:

- а) 4;
- б) 5;
- в) 6;
- г) 7;
- д) 8.

Відповідь: в.

153. М. Рокич розрізняє два класи цінностей:

- а) термінальні та інструментальні;
- б) теперішні та минулі;
- в) термінальні та індивідуальні;
- г) таємні та дійсні;
- д) тимчасові та інструментальні.

Відповідь: а.

154. Респонденту пред'являється два списки цінностей (по 18 в кожному) чи на аркушах паперу в алфавітному порядку, чи на картках. В списках досліджуваний присвоює кожній цінності ранговий номер, а карточки розкладає за порядком значимості. На початку пред'являється набір термінальних, а потім набір інструментальних цінностей. Подано опис дослідження за методикою:

- а) «Методика малюнкової фрустрації» С. Розенцвейга;
- б) «Ціннісні орієнтації» М. Рокича;
- в) «Опитувальник професійної спрямованості» Д. Голланда;
- г) «Орієнтаційно-діагностична анкета інтересів» (ОДАНІ-2) С. Я. Карпіловської і Б. О. Федоришина;
- д) «Бланк професійних інтересів» Е. Стронга.

Відповідь: б.

ТЕМА 10. ПСИХОДІАГНОСТИКА МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ

155. «Методика малюнкової фрустрації» С. Розенцвейга належить до групи проєктивних методик:

- а) імпресії;

- б) експресії;
- в) катарсису;
- г) інтерпретації;
- д) структурування.

Відповідь: г.

156. «Методика малюнкової фрустрації» запропонована С. Розенцвейгом у:

- а) 1898 р.;
- б) 1900 р.;
- в) 1945 р.;
- г) 1955 р.;
- д) 1965 р.

Відповідь: в.

157. С. Розенцвейг у 1945 році на основі розробленої ним теорії фрустрації запропонував проєктивну методику малюнкової фрустрації. Стимульний матеріал даної методики складається з певної кількості малюнків. Їх:

- а) 10;
- б) 16;
- в) 18;
- г) 20;
- д) 24.

Відповідь: д.

158. Стимульний матеріал даної методики складається з 24 малюнків, на яких зображені особи, що знаходяться у фруструючій ситуації минаючого типу. Персонаж, зображений зліва, вимовляє слова, якими описується фрустрація власна або іншого індивідуума. Над персонажем, зображеним праворуч, є пустий квадрат, у який обстежуваний повинен вписати відповідь, яка першою прийшла йому на думку. Риса і міміка персонажів на малюнках відсутні. Подано опис наступної методики:

- а) «Опитувальник батьківського ставлення» А. Я. Варга – В. В. Століна;
- б) «Методика малюнкової фрустрації» С. Розенцвейга;
- в) «Ціннісні орієнтації» М. Рокича;
- г) «Бланк професійних інтересів» Е. Стронга4
- д) «Опитувальник професійної спрямованості» Д. Голланда.

Відповідь: б.

159. Автором «Методики малюнкової фрустрації» є:

- а) А. Мехрабіан;
- б) Г. Мюррей;
- в) С. Розенцвейг;
- г) Г. Роршах;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: в.

160. Авторами методики «Опитувальник батьківського ставлення» є:

- а) А. Я. Варга – В. В. Столін;

- б) В. В. Столін – С. Р. Пантелєєв;
- в) А. Мехрабіан – М. Магомед-Емінов;
- г) К. Морган – Г. Мюррей;
- д) З. Фрейд – Г. Роршах.

Відповідь: а.

161. Шкала «Маленький невдаха» належить методиці:

- а) PARI Е. Шеффер – Р. Белла;
- б) «Опитувальник батьківського ставлення» А.Я. Варга – В.В. Століна;
- в) «Фільм-тест» Р. Жиля;
- г) «Патохарактерологічний діагностичний опитувальник» А.Є. Лічко;
- д) «Ціннісні орієнтації» М. Рокіча.

Відповідь: б.

162. Опитувальник «PARI» призначений для:

- а) виявлення причин шкільної дезадаптації;
- б) діагностики здібностей та інтелекту;
- в) вивчення прихованих бажань, потягів, установок;
- г) вивчення ставлення батьків (в першу чергу матерів) до різних сторін сімейного життя;
- д) дослідження інтересів особистості.

Відповідь: г.

163. Авторами методики «PARI» є:

- а) А. Біне – Р. Кеттелл;
- б) Е. Шеффер – Р. Белл;
- в) А. Мехрабіан – М. Магомед-Емінов;
- г) К. Морган – Г. Мюррей;
- д) З. Фрейд – Г. Роршах.

Відповідь: б.

164. Фрустрація – це:

- а) кількісно-якісний аналіз документальних і матеріальних джерел, що дозволяє вивчати продукти людської діяльності;
- б) багатогранний психічний стан, міст між емоційним і вольовим станом, що характеризується скутістю об'єкта, його владністю і емоційною насиченістю;
- в) проєктивна методика, що спрямована на формування стимулів, надання їм смислу;
- г) специфічний емоційний стан, викликаний неуспіхом у задоволенні потреби, бажання, що супроводжується різними негативними переживаннями;
- д) один із видів статистичного аналізу.

Відповідь: г.

165. Методика «Незакінчені речення» В. Сакса – В. Леві нараховує:

- а) 40 запитань;
- б) 50 запитань;

- в) 60 запитань;
- г) 70 запитань;
- д) 80 запитань.

Відповідь: в.

166. Кількість октантів у методиці «Діагностика міжособистісних відношень» Т. Лірі:

- а) 6;
- б) 7;
- в) 8;
- г) 9;
- д) 10.

Відповідь: в.

167. К. Н. Томас виділяє декілька способів регулювання конфліктів. Їх:

- а) 3;
- б) 4;
- в) 5;
- г) 6;
- д) 7

Відповідь: в.

168. Соціометрія створена Дж. Морено в:

- а) 1934 р.;
- б) 1941 р.;
- в) 1944 р.;
- г) 1960 р.;
- д) 1966 р.

Відповідь: а.

169. Основоположником соціометрії є:

- а) Дж. Равен;
- б) Дж. Морено;
- в) Р. Кеттелл;
- г) Ч. Спірмен;
- д) К. Томас.

Відповідь: б.

170. Стрес – це:

- а) специфічний емоційний стан, викликаний неуспіхом у задоволенні потреби, бажання, що супроводжується різними негативними переживаннями;
- б) сукупність спонукальних факторів, які викликають активність організму і визначають його спрямованість;
- в) неспецифічні фізіологічні і психологічні прояви адаптаційної активності при сильних екстремальних для організму впливах;
- г) короткочасний емоційний спалах, що протікає бурхливо, охоплюючи всю особистість, і швидко згасає;
- д) активне бажання людини досягти бажаного результату.

Відповідь: в.

171. Який тип реагування у скрутних ситуаціях спілкування К. Н. Томас не виділяє:

- а) пристосування;
- б) уникнення;
- в) компроміс;
- г) конфлікт;
- д) змагання.

Відповідь: г.

172. Який тип реагування у скрутних ситуаціях спілкування К. Н. Томас не виділяє:

- а) уникнення;
- б) фрустрація;
- в) пристосування;
- г) співробітництво;
- д) компроміс.

Відповідь: б.

173. Автором «Методики діагностики схильності особистості до конфліктної поведінки» є:

- а) А. Мехрабіан;
- б) Г. Мюррей;
- в) С. Розенцвейг;
- г) Г. Роршах;
- д) К. Томас.

Відповідь: д.

174. При інтерпретації методики малюнкової фрустрації С. Розенцвейга серед типів спрямованої агресії не виділяють:

- а) імпульсивну;
- б) екстрапульсивну;
- в) імажинативну;
- г) інтропульсивну;
- д) перешкодно-домінантну.

Відповідь: в.

175. При інтерпретації «Методики малюнкової фрустрації» С. Розенцвейга серед типів спрямованої агресії виділяють:

- а) імпульсивну;
- б) імажинативну;
- в) інтерпретуючу;
- г) інтригуючу;
- д) інтровертовану.

Відповідь: а.

176. Реакція людини спрямована на живе чи неживе оточення, засуджується зовнішня причина фрустрації і підкреслюється її ступінь. Згідно з теорією С. Розенцвейга йдеться про певний вид реакції (агресії) за її спрямованістю. Це реакції:

- а) інтровертовані;

- б) імажинативні;
- в) інтропунітивні;
- г) імпунітивні;
- д) екстрапунітивні.

Відповідь: д.

177. Реакція людини спрямована на самого себе з прийняттям провини або ж відповідальності за виправлення ситуації, що склалася; фруструюча ситуація осуду не підлягає. Згідно з теорією С. Розенцвейга йдеться про певний вид реакції (агресії) за її спрямованістю. Це реакції:

- а) інтровертовані;
- б) інтропунітивні;
- в) імажинативні;
- г) імпунітивні;
- д) екстрапунітивні.

Відповідь: б.

178. Фруструюча ситуація розглядається як щось незначне чи неминуче, що подолається з часом, звинувачення оточуючих чи самого себе відсутні. Згідно з теорією С. Розенцвейга йдеться про певний вид реакції (агресії) за її спрямованістю. Це реакції:

- а) імпунітивні;
- б) інтропунітивні;
- в) імажинативні;
- г) інтровертовані;
- д) екстрапунітивні.

Відповідь: а.

179. Методика спрямована на виявлення референтної групи обстежуваних, тобто групи осіб, думка яких дуже важлива для даного обстежуваного. Йдеться про методику:

- а) «Малюнок сім'ї»;
- б) соціометрія;
- в) референтометрія;
- г) PARI Е. Шеффер – Р. Белла;
- д) «Тест-опитувальник ставлення батьків» А. Варга – В. Століна.

Відповідь: в.

180. Методика «Інтерперсональна діагностика» була розроблена Т. Лірі, Г. Лефоржем та Р. Сазеком і призначена для дослідження уявлень суб'єкта про себе та ідеальне «Я», а також для вивчення взаємин у малих групах. Методика створена в:

- а) 1934 р.;
- б) 1944 р.;
- в) 1954 р.;
- г) 1960 р.;
- д) 1966 р.

Відповідь: в.

181. Варіант методики «Малюнок сім'ї» з складною і диференційованою

інтерпретаційною схемою запропонований Т. Г. Хоментаскасом в:

- а) 1980 р.;
- б) 1982 р.;
- в) 1985 р.;
- г) 1990 р.;
- д) 1995 р.

Відповідь: в.

182. Методика PARI Е. Шеффер і Р. Белла призначена для вивчення ставлення батьків (перш за все матері) до різних сторін сімейного життя (сімейної ролі). В методиці виділена певна кількість аспектів. Їх:

- а) 15;
- б) 18;
- в) 20;
- г) 23;
- д) 25.

Відповідь: г.

183. Тест-опитувальник ставлення батьків (ОБС) А. Варга – В. Століна, який досліджує відносини в родині, складається з певної кількості шкал. Їх:

- а) 4;
- б) 5;
- в) 6;
- г) 7;
- д) 8.

Відповідь: б.

184. Методика «Кінетичний малюнок сім'ї» розроблена:

- а) Р. Бернсом – С. Кауфманом;
- б) Рене Жилем;
- в) А. Варга – В. Століним;
- г) Е. Шеффер – Р. Беллом;
- д) Т. Лірі, Г. Лефоржем, Р. Сазеком.

Відповідь: а.

185. Цей варіант методики «Малюнок сім'ї», запропонований Р. Бернсом і С. Кауфманом став найвідомішим в зарубіжній психодіагностиці. В ньому потрібно намалювати кожного члена сім'ї в дії (діяльності). Йдеться про:

- а) «Кінологічний малюнок сім'ї»;
- б) «Кінестетичний малюнок сім'ї»;
- в) «Кінетичний малюнок сім'ї»;
- г) «Класичний малюнок сім'ї»;
- д) «Кількісний малюнок сім'ї».

Відповідь: в.

186. Перед початком роботи з методикою, дитині повідомляють, що від неї чекають відповіді на питання за картинками. Дитина роздивляється картинки, слухає чи читає питання і відповідає. Вона повинна обрати

собі місце серед зображених людей, чи ідентифікувати себе з персонажем, який займає певне місце в групі. Дитина може обрати його ближче чи даліше від певної особи. В текстових завданнях дитині пропонується вибрати типову форму поведінки, причому деякі завдання будують за типом соціометричних. Таким чином, методика дозволяє отримати інформацію про відносини дитини до різних оточуючих його людей (до сімейного оточення) і явищ. Подано опис методики:

- а) «Фільм-тест» Рене Жилія;
- б) «Кінетичний малюнок сім'ї» Р. Бернса – С. Кауфмана;
- в) «Тест-опитувальник ставлення батьків» А. Варга – В. Століна;
- г) PARI Е. Шеффер – Р. Белла;
- д) «Інтерперсональна діагностика» Т. Лірі, Г. Лефоржа, Р. Сазека.

Відповідь: а.

ТЕМА 11. ДІАГНОСТИКА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ДО ШКОЛИ

187. До психологічної готовності дитини до навчання в школі не належить:

- а) культурна готовність;
- б) мотиваційна готовність;
- в) інтелектуальна готовність;
- г) вольова готовність;
- д) соціальна готовність.

Відповідь: а.

188. Автором методики «Графічний диктант» є:

- а) Д. Б. Ельконін;
- б) А. Л. Венгер;
- в) Н. І. Гуткіна;
- г) Л. І. Божович;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: а.

189. Кількість субтестів у «Орієнтовному тесті шкільної зрілості» А. Керна – Я. Їрасека:

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4;
- г) 5;
- д) 6.

Відповідь: б.

190. Авторами методики «Орієнтовний тест шкільної зрілості» є:

- а) Д. Б. Ельконін – А. Л. Венгер;

- б) А. Керн – Я. Їрасек;
- в) Н. І. Гуткіна – Л. І. Божович;
- г) К. Морган – Г. Мюрей;
- д) Д. Б. Ельконін – Л. І. Божович.

Відповідь: б.

191. Зазначте неправильну назву субтестів «Орієнтовного тесту шкільної зрілості» А. Керна – Я. Їрасека:

- а) «Змальовування групи крапок»;
- б) «Графічний диктант»;
- в) «Малюнок людини»;
- г) «Копіювання письмових літер»;
- д) «Тест соціальної зрілості».

Відповідь: б.

192. До психологічної готовності дитини до навчання в школі не належить:

- а) культурна готовність;
- б) особистісна готовність;
- в) інтелектуальна готовність;
- г) вольова готовність;
- д) мотиваційна готовність.

Відповідь: а.

ТЕМА 12. ПРИКЛАДНІ МЕТОДИКИ ДІАГНОСТИКИ «ВАЖКИХ» ДІТЕЙ

193. О. Є. Лічко не виділяє цей тип акцентуації характеру. Це:

- а) гіпертимний;
- б) некерований;
- в) циклоїдний;
- г) епілептоїдний;
- д) шизоїдний.

Відповідь: б.

194. «ШТРР» («Шкільний тест розумового розвитку») складається із:

- а) 4 субтестів;
- б) 5 субтестів;
- в) 6 субтестів;
- г) 7 субтестів;
- д) 8 субтестів.

Відповідь: в.

195. О. Є. Лічко виділив певну кількість типів акцентуацій характеру. Їх нараховується:

- а) 8;
- б) 9;

- в) 10;
- г) 11;
- д) 12.

Відповідь: г.

196. «ШТРР» («Шкільний тест розумового розвитку») призначений для діагностики:

- а) мовлення;
- б) уяви;
- в) уваги;
- г) рівня засвоєння шкільної програми;
- д) сприймання.

Відповідь: г.

197. О. Є. Лічко не виділяє цей тип акцентуації характеру. Це:

- а) несприйнятливий;
- б) конформний;
- в) нестійкий;
- г) психастенічний;
- д) сенситивний.

Відповідь: а.

198. «ШТРР» («Шкільний тест розумового розвитку») діагностує рівень засвоєння шкільної програми у:

- а) дітей дошкільного віку та молодших школярів;
- б) молодших школярів та підлітків;
- в) підлітків та старшокласників;
- г) старшокласників та дорослих осіб;
- д) остаточні знання лише у дорослих осіб.

Відповідь: в.

199. К. Леонгард, на основі своєї концепції, виділив певну кількість основних типів акцентуйованих особистостей. Їх нараховується:

- а) 8;
- б) 9;
- в) 10;
- г) 11;
- д) 12.

Відповідь: в.

200. Аббревіатура методики «ШТРР» розшифровується як:

- а) шкільний тренінг розвитку розуму;
- б) швидкий тест розширеного розвитку;
- в) шкільний тест розумового розвитку;
- г) швидкісний тест розвитку розуму;
- д) широке трактування рівня розвитку.

Відповідь: в.

201. О. Є. Лічко не виділяє цей тип акцентуації характеру. Це:

- а) лабільний;
- б) шизоїдний;

- в) астеноневротичний;
- г) істероїдний;
- д) негативістський.

Відповідь: д.

ТЕМА 13. КРЕАТИВНІСТЬ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА

202. На сучасному етапі розвитку психології не виділяють таку обдарованість, як:

- а) пізнавальна;
- б) інтелектуальна;
- в) академічну;
- г) творча;
- д) духовна.

Відповідь: а.

203. У якому рядку неправильно вказано назву видів обдарованості:

- а) психомоторна, інтелектуальна, академічна;
- б) творча, соціальна, духовна;
- в) психомоторна, інтелектуальна, духовна;
- г) творча, соціальна, академічна;
- д) психомоторна, творча, активна.

Відповідь: д.

204. Індивідуально-психологічні особливості суб'єкта, які виражають його готовність до оволодіння деякими видами діяльності та є основою їх успішного виконання – це:

- а) здібності;
- б) задатки;
- в) темперамент;
- г) характер;
- д) спрямованість.

Відповідь: а.

205. На сучасному етапі розвитку психології не виділяють таку обдарованість, як:

- а) психомоторна;
- б) академічна;
- в) ідейна;
- г) соціальна;
- д) духовна.

Відповідь: в.

206. У якому рядку неправильно вказано назву видів обдарованості:

- а) психомоторна, інтелектуальна, академічна;
- б) ретроактивна, активна, проактивна;

- в) творча, соціальна, духовна;
- г) психомоторна, інтелектуальна, духовна;
- д) творча, соціальна, академічна.

Відповідь: б.

ТЕМА 14. МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ПСИХІЧНИХ СТАНІВ ТА ВЛАСТИВОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ

207. До назв стадій стресу (за Г. Сельє) не належить:

- а) тривога;
- б) потрясіння;
- в) виснаження;
- г) резистентність;
- д) стійкість.

Відповідь: б.

208. До емоційних станів не належить:

- а) настрій;
- б) рішучість;
- в) афект;
- г) тривога;
- д) стрес.

Відповідь: б.

209. Першим глибоко вивчив стрес:

- а) І. П. Павлов;
- б) З. Фрейд;
- в) А. Біне;
- г) Г. Сельє;
- д) А. Фрейд.

Відповідь: г.

210. Неспецифічні фізіологічні і психологічні прояви адаптаційної активності при сильних екстремальних для організму впливах – це:

- а) фрустрація;
- б) афект;
- в) пристрасть;
- г) стрес;
- д) емоції.

Відповідь: г.

211. До психічних властивостей не належать:

- а) темперамент;
- б) спрямованість особистості;
- в) характер;
- г) здібності;

д) патологічні стани.

Відповідь: д.

212. Г. Сельє виділив таку кількість стадій стресу:

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4;
- г) 5;
- д) 6.

Відповідь: б.

ТЕМА 15. ДІАГНОСТИКА ПСИХІЧНИХ ПРОЦЕСІВ ТА ІНТЕЛЕКТУ

213. Методику «Коректурна проба» розробив:

- а) Б. Бурдон;
- б) Р. Кеттелл;
- в) Д. Векслер;
- г) Р. Амтхауер;
- д) Г. Россолімо.

Відповідь: а.

214. Коректурний бланк містить вибіркового набір кілець з розривами, спрямованими в різні сторони. Йдеться про методику:

- а) «Таблиці Шульте»;
- б) «Кільця Ландольта»;
- в) «Проба Іванова – Смоленського»;
- г) тест П'єрона – Рузера;
- д) «Шкала пам'яті» Векслера.

Відповідь: б.

215. Невербальний тест Дж. Равена «Прогресивні матриці» використовується для діагностики:

- а) пам'яті;
- б) інтелекту;
- в) уваги;
- г) сприймання.

Відповідь: б.

216. Для оцінки переключення уваги використовуються таблиці В. Шульте, модифіковані:

- а) Ф.Д. Горбовим;
- б) Р. Кеттеллом;
- в) Д. Векслером;
- г) Р. Амтхауером;

д) Б. Бурдоном.

Відповідь: а.

217. Інтелектуальний тест, вільний від впливу культури, розробив:

- а) Дж. Равен;
- б) Р. Амтхауер;
- в) Д. Векслер;
- г) Р. Кеттелл;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: г.

218. Таблиці В. Шульте, модифіковані Ф. Д. Горбовим, використовуються для дослідження:

- а) пам'яті;
- б) мислення;
- в) уяви;
- г) уваги;
- д) сприймання.

Відповідь: г.

219. Д. Векслер запропонував використовувати методику психометричної оцінки пам'яті «Шкала пам'яті Д. Векслера» у:

- а) 1900 р.;
- б) 1905 р.;
- в) 1946 р.
- г) 1950 р.;
- д) 1965 р.

Відповідь: в.

220. «Шкала пам'яті Д. Векслера» включає певну кількість субтестів. Їх:

- а) 3 субтестів;
- б) 4 субтестів;
- в) 5 субтестів;
- г) 6 субтестів;
- д) 7 субтестів.

Відповідь: д.

221. Невербальний тест інтелекту «Прогресивні матриці» розробив:

- а) Дж. Равен;
- б) Р. Кеттелл;
- в) Д. Векслер;
- г) Р. Амтхауер;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: а.

222. Таблиці В. Шульте використовуються для діагностики:

- а) пам'яті;
- б) мислення;
- в) уваги;
- г) уяви;
- д) сприймання.

Відповідь: г.

223. «Коректурна проба» Б. Бурдона використовується для діагностики:

- а) сприймання;
- б) мислення;
- в) уяви;
- г) уваги;
- д) пам'яті.

Відповідь: г.

224. «Тест візуальної ретенції» для дослідження зорової пам'яті, безпосередньої репродукції (відтворення) просторового сприймання запропонований у 1952 р.:

- а) Д. Векслером;
- б) Б. Бурдоном;
- в) А. Бентоном;
- г) Ф. Горбовим;
- д) В. Шульте.

Відповідь: в.

225. Методика «Коректурна проба» досліджує ступінь концентрації і стійкість уваги. Запропонована Б. Бурдоном у:

- а) 1895 р.;
- б) 1900 р.;
- в) 1905 р.;
- г) 1925 р.;
- д) 1965 р.

Відповідь: а.

226. Автором методики «Тест вільний від впливу культури» – є:

- а) А. Мехрабіан;
- б) Г. Мюрей;
- в) С. Розенцвейг;
- г) Р. Кеттелл;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: г.

227. Методика «Коректурна проба» Б. Бурдона досліджує:

- а) переключення уваги;
- б) ступінь концентрації і стійкість уваги;
- в) розподіл уваги;
- г) обсяг уваги;
- д) спрямованість уваги.

Відповідь: б.

228. «Тест візуальної ретенції» для дослідження зорової пам'яті запропонований А. Бентоном у:

- а) 1899 р.;
- б) 1900 р.;
- в) 1945 р.;
- г) 1950 р.;

д) 1952 р.

Відповідь: д.

229. «Тест пам'яті К. Мейлі» призначений для діагностики:

- а) образної пам'яті;
- б) зорової і слухової пам'яті;
- в) мимовільної пам'яті;
- г) тактильної пам'яті;
- д) довгочасної пам'яті.

Відповідь: б.

230. Методика «Кільця Ландольта» є модифікацією:

- а) методики дослідження пам'яті;
- б) тесту інтелекту;
- в) коректурної проби;
- г) тесту здібностей;
- д) методики дослідження уваги.

Відповідь: в.

231. «Тест візуальної ретенції А. Бентона» досліджує:

- а) зорову пам'ять;
- б) мислення;
- в) увагу;
- г) репродуктивну увагу;
- д) продуктивну увагу.

Відповідь: а.

232. «Проба на запам'ятання 10 слів» спрямована на дослідження тренованості механічної (оперативної) пам'яті, стійкості та концентрації уваги. Методика була розроблена А. Р. Лурією у:

- а) 1900 р.;
- б) 1945 р.;
- в) 1950 р.;
- г) 1952 р.;
- д) 1962 р.

Відповідь: д.

233. «Проба на запам'ятання 10 слів» спрямована на дослідження тренованості механічної (оперативної) пам'яті, стійкості та концентрації уваги. Методика була розроблена у 1962 р.:

- а) А. Лурією;
- б) Б. Бурдоном;
- в) А. Бентоном;
- г) Ф. Горбовим;
- д) В. Шульте.

Відповідь: а.

234. За допомогою методики опосередкованого запам'ятовування можна виявити не лише характер асоціативної логічної пам'яті, але й особливості мислення. Методика розроблена була розроблена О. М. Леонтьєвим в:

- а) 1900 р.;
- б) 1928 р.
- в) 1950 р.;
- г) 1952 р.;
- д) 1962 р.

Відповідь: б.

235. «Методика опосередкованого запам'ятовування» спрямована на дослідження асоціативної логічної пам'яті та особливостей мислення. Методика була розроблена у 1928 р.:

- а) А. Лурією;
- б) Ф. Горбовим;
- в) О. Леонтьєвим;
- г) А. Бентоном;
- д) В. Шульте.

Відповідь: в.

236. Перший психолог, який намагався виявити структуру інтелекту, це:

- а) Р. Кеттелл;
- б) Д. Векслер;
- в) Р. Амтхауер;
- г) Ч. Спірмен;
- д) З. Фрейд.

Відповідь: г.

237. Як прийом експериментально – психологічного дослідження ця методика вперше була застосована Л. В. Занковим (1935), який пропонував обстежуваному запам'ятати конкретне слово за допомогою зображень на малюнку. Сутність методики полягає у тому, що обстежуваному пропонується самостійно зробити малюнок чи схему конкретного слова-поняття, що дозволяє йому пізніше згадати потрібне слово. Йдеться про:

- а) «Методику піктограм»;
- б) «Методику опосередкованого запам'ятовування»;
- в) «Пробу на запам'ятання 10 слів»;
- г) «Тест візуальної ретенції»;
- д) методику «Кільця Ландольта».

Відповідь: а.

238. Сутність цієї методики полягає у тому, що обстежуваному пропонується самостійно зробити малюнок чи схему конкретного слова-поняття, що дозволяє йому пізніше згадати потрібне слово. Автор-розробник методики:

- а) О. М. Леонтьєв;
- б) Л. В. Занков;
- в) А. Р. Лурія;
- г) Ф. Д. Горбов;
- д) І. П. Павлов.

Відповідь: б.

239. Вчений пропонував обстежуваним запам'ятати конкретне слово за допомогою зображень на малюнку. Сутність методики полягає у тому, що обстежуваному пропонується самостійно зробити малюнок чи схему конкретного слова-поняття, що дозволяє йому пізніше згадати потрібне слово. Методика розроблена була розроблена Л. В. Занковим в:

- а) 1888 р.;
- б) 1899 р.;
- в) 1900 р.;
- г) 1935 р.;
- д) 1940 р.

Відповідь: г.

ТЕМА 16. МЕТОДИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ У ПАТОПСИХОЛОГІЧНОМУ ОБСТЕЖЕННІ

240. Опитувальник «ПДО» («Патохарактерологічний діагностичний опитувальник») може застосовуватись при обстеженні:

- а) дітей дошкільного віку та молодших школярів;
- б) молодших школярів та підлітків;
- в) підлітків та юнаків;
- г) юнаків та дорослих осіб;
- д) лише дорослих осіб.

Відповідь: в.

241. «Карта спостережень» (КС) Д. Скотта включає певну кількість фрагментів фіксованих форм поведінки, про наявність чи відсутність яких у дитини повинен судити спостерігач, який заповнює карту. Їх:

- а) 198;
- б) 200;
- в) 202;
- г) 205;
- д) 250.

Відповідь: а.

242. «Карта спостережень» (КС) Д. Скотта включає 198 фрагментів фіксованих форм поведінки, про наявність чи відсутність яких у дитини повинен судити спостерігач, який заповнює карту. Ці фрагменти згруповані у синдроми. Їх:

- а) 8;
- б) 16;
- в) 24;
- г) 26;
- д) 28.

Відповідь: б.

243. Автор методики «Карта спостережень» (КС):

- а) Д. Скотт;
- б) К. Леонгард;
- в) О. Лічко;
- г) Р. Кеттелл;
- д) Д. Векслер.

Відповідь: а.

244. «ПДО» розшифровується як:

- а) психологічний диференційний опитувальник;
- б) патохарактерологічний діагностичний опитувальник;
- в) пізнавально-діагностичний опитувальник;
- г) професійна діагностика особистості;
- д) пізнавальне дослідження особистості.

Відповідь: б.

245. Автор методики «ПДО» («Патохарактерологічний діагностичний опитувальник»):

- а) К. Леонгард;
- б) Р. Кеттелл;
- в) Д. Векслер;
- г) Р. Амтхауер;
- д) О. Лічко.

Відповідь: д.

ТЕМА 17. ВИКОРИСТАННЯ ПСИХОДІАГНОСТИЧНИХ ЗАСОБІВ У ПСИХОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ

246. Відсутність прагнення до кооперації, так і відсутність тенденції до досягнення власних цілей. Згідно з К. Томасом описано наступний спосіб регулювання конфлікту:

- а) змагання (конкуренція);
- б) співробітництво;
- в) уникання;
- г) пристосування;
- д) компроміс.

Відповідь: в.

247. Учасники ситуації приходять до альтернативи, яка повністю задовольняє інтереси обох сторін. Згідно з К. Томасом описано наступний спосіб регулювання конфлікту:

- а) змагання (конкуренція);
- б) співробітництво;
- в) уникання;
- г) пристосування;

д) компроміс.

Відповідь: б.

248. Прагнення досягти задоволення своїх інтересів на шкоду іншому. Згідно з К. Томасом описано наступний спосіб регулювання конфлікту:

- а) співробітництво;
- б) уникання;
- в) компроміс;
- г) змагання (конкуренція);
- д) пристосування.

Відповідь: г.

249. Принесення в жертву власних інтересів заради іншого. Згідно з К. Томасом описано наступний спосіб регулювання конфлікту:

- а) пристосування;
- б) співробітництво;
- в) компроміс;
- г) уникання;
- д) змагання (конкуренція);

Відповідь: а.

250. Прагнення партнерів іти на взаємні поступки. Згідно з К. Томасом описано наступний спосіб регулювання конфлікту:

- а) пристосування
- б) співробітництво;
- в) змагання (конкуренція);
- г) уникання;
- д) компроміс.

Відповідь: д.

Список рекомендованої літератури

Базова:

1. Абрамова Г.С. Практическая психология: Учебник для студентов вузов. – Изд. 8-е, перераб. и доп. – М.: Академический Проект, 2003. – 496 с.
2. Анастаси А. Психологическое тестирование. – Кн.1. – М.: Педагогика, 1982. – 318 с.
3. Анастаси А. Психологическое тестирование. – Кн.2. – М.: Педагогика, 1982. – 294 с.
4. Анастаси А., Урбина С. Психологическое тестирование. – СПб.: Питер, 2001. – 688 с.
5. Блейхер В.М., Бурлачук Л.Ф. Психологическая диагностика интеллекта и личности. – Киев, 1978. – 140 с.
6. Большая энциклопедия психологических тестов. – М.: Изд-во Эксмо, 2006. – 416 с.
7. Бурлачук Л. Ф., Морозов С. М. Словарь-справочник по психодиагностике. – 2-е изд., перераб. и доп. – СПб.: Питер, 2005. – 520 с.
8. Бурлачук Л.Ф. Психодиагностика: Учебник для вузов. – СПб.: Питер, 2007. – 352 с.
9. Бурлачук Л.Ф., Морозов С.М. Словарь-справочник по психодиагностике. – СПб.: Изд-во "Питер", 2000. – 528 с.
10. Бурлачук Л.Ф., Морозов С.М. Словарь-справочник по психодиагностике. 2-е изд. переработанное и дополненное. – СПб.: Издательство "Питер", 2000. – 528 с.
11. Войтко В.И., Гильбух Ю.З. О некоторых основных понятиях психодиагностики // Вопр. психологии. – 1976. – №4. – С. 16-30.
12. Гуревич К.М. Тесты интеллекта в психологии // Вопр. психологии. – 1980. – №2.
13. Дубровина И.В. и др. Рабочая книга школьного психолога. – М.: Просвещение, 1991. – 304 с.
14. Дюк В.А. Компьютерная психодиагностика. – СПб., издательство "Братство", 1994. – 364 с.
15. Корольчук М.С., Осьодло В.І. Психодіагностика. – К.: Ельга, Ніка-Центр, 2004. – 400 с.
16. Максимова Н.Ю., Мілютіна К.Л., Піскун В.М. Основи дитячої патопсихології: Навч. посібник. – К.: ПЕРУН, 1996. – 464 с.
17. Марищук В.Л., Блудов Ю.М., Плахтиенко В.А., Серова Л.К. Методики психодиагностики в спорте. – М., 1984. – 190 с.
18. Матюшкин А.М. Основные направления исследования мышления и творчества // Психол. журнал. – 1984. – Т.5. – №1. – С.8-9.
19. Мельников В.М., Ямпольский Л.П. Введение в экспериментальную психологию личности. – М.: Просвещение, 1985. – 319 с.
20. Методики психодиагностики в учебно-воспитательном процессе / Составители Гришин В.В., Лушин П.В. – М.: ИКА "Москва", 1990.

21. Немов Р.С. Психология. – В 3-х кн. Кн.3. – Психодиагностика. Введение в научное психологическое исследование с элементами математической статистики. – М.: Гуманитарный издательский центр "ВЛАДОС", 1998.
22. Общая психодиагностика (основы психодиагностики, немедицинской психотерапии и психологического тестирования) / Под ред. А.А. Бодалева, В.В. Столина. – М.: Изд-во МГУ, 1987. – 304 с.
23. Основи психодіагностики. Навчальний посібник. – К.: Главник, 2006. – 144 с. – (серія "Психол. інструментарій").
24. Основы психодиагностики. Учебное пособие для студентов пед. вузов / Под ред. А.Г.Шмелева. – М., Ростов-на-Дону: "Феникс", 1996. – 544 с.
25. Практикум з психодіагностики / Укладачі: О.О.Музика, В.М.Остринська, В.В.Остринський. – Житомир, 1999.
26. Практикум по общей и экспериментальной психологии / Под общей ред. А.А. Крылова, С.А. Маничева. – СПб : Питер, 2000. – 560 с.
27. Практическая психодиагностика: Методики и тесты. Учебное пособие / Редактор-составитель Д.Я. Райгородский. – Самара: Издательский Дом "БАХРАХ", 1998. – 672 с.
28. Практическая психология в тестах, или Как научиться понимать себя и других. / Составит. Римская Р., Римский С. – М.: АСТ-ПРЕСС, 1997. – 376 с.
29. Практическая психология образования / Под ред. И.В.Дубровиной: Учебник для студентов высших и средних специальных учебных заведений. – М.:ТЦ "Сфера",1997. – 528 с.
30. Психодиагностика: Теория и практика / Под ред. Н.Ф. Талызиной. – М.: Прогресс, 1986. – 208 с. (пер. с нем.).
31. Психологическая диагностика: проблемы и исследования / Под ред. К.М. Гуревича. – М.: Педагогика, 1981. – 232 с.
32. Психологическая диагностика: Учебник для вузов / Под ред. М.К. Акимовой, К.М. Гуревича. – СПб.: Питер, 2005. – 652 с.
33. Психологія дитинства: практикум. Навчальний посібник. – К.: Главник, 2006. – 144 с.
34. Рабочая книга школьного психолога / И.В.Дубровина, М.К.Акимова, Е.М.Борисова и др.; Под ред. И.В.Дубровиной. – М.: Просвещение, 1991. – 303 с.
35. Рогов Е.И. Настольная книга практического психолога: Учеб. пособие: В 2 кн. – Кн. 1: Система работы психолога с детьми разного возраста. – 2-е изд., перераб. и доп. — М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1999. – 384с.
36. Рогов Е.И. Настольная книга практического психолога: Учеб. пособие: В 2 кн. – Кн. 2: Работа психолога со взрослыми. Коррекционные приемы и упражнения. – 2-е изд., перераб. и доп. — М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1999. – 480 с.
37. Скребець В.О. Основи психодіагностики. Навчальний посібник. – 3 вид., перекладене з рос., перероблене та доповнене. – К.: Видавничий Дім "Слово", 2003. – 192 с.

38. Терлецька Л.Г. Психологія зрілості: практикум. Навчальний посібник. – К.: Главник, 2006. – 144 с.
39. Хоментausкас Г.Т. Использование детского рисунка для исследования внутрисемейных отношений // Вопросы психологии. – 1986. – № 1. – С. 165-171.
40. Хоментausкас Г.Т. Семья глазами ребенка. – М.: Педагогика, 1989. – 160 с.
41. Худик В.А. Психологическая диагностика детского развития: Методы исследования. – К.: Освіта, 1992. – 220 с.
42. Худик В.А. Психологические методики исследования интеллекта и личности: Исключение предметов. – К.: Здоровье, 1994. – 28 с.
43. Худик В.А. Психологические методики исследования интеллекта и личности: Образование аналогий. – К.: Здоровье, 1995. – 42 с.
44. Шапарь В.Б. Рабочая книга практического психолога / Виктор Шапарь, Александр Тимченко, Валерий Швыдченко. – М.: АСТ; Харьков: Торсинг, 2005. – 672 с.
45. Шевандрин Н.И. Психодиагностика, коррекция и развитие личности: Учеб. для студ. высш. учеб. заведений. – 2-е изд. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2001. – 512 с.
46. Энциклопедия психологических тестов для детей. – Издательство "Арнадия", 1997. – 256 с.

Допоміжна:

1. Адаптація дитини до школи / Упоряд.: С.Максименко, К.Максименко, О.Главник – К.: Мікрос-СВС, 2003. – 112 с.
2. Барташніков О.О., Барташнікова І.А. Розвиток сенсорних здібностей і пам'яті у дітей 5-7 років. – Тернопіль: "Богдан", 1998. – 72 с.
3. Барташнікова І.А., Барташніков О.О. Розвиток наочно-образного мислення у дітей 5-7 років. - Тернопіль: "Богдан", 1998. – 80 с.
4. Барташнікова І.А., Барташніков О.О. Розвиток уваги та навиків навчальної діяльності у дітей 5-7 років. – Тернопіль: "Богдан", 1998. – 48 с.
5. Барташнікова І.А., Барташніков О.О. Розвиток уяви та творчих здібностей у дітей 5-7 років. – Тернопіль: "Богдан", 1998. – 88 с.
6. Барташнікова І.А., Барташніков О.О. Як визначити рівень розумового розвитку дитини? Діагностика готовності дітей до навчання в школі. Тести для дітей 5-7 років. – Тернопіль: "Богдан", 1998. – 84 с.
7. Бодалев А.А. О направлениях и задачах научной разработки проблемы способностей // Вопр. психологии. – 1984. – №1. – С. 119-124.
8. Болдырева В.С. Конвергентная валидность теста юмористических фраз (ТЮФ) и Тематического Апперцептивного Теста (ТАТ) // Вестник МГУ. – 1984. – №4. – С. 74-75.
9. Волкова Т.Н. Развитие памяти и внимания. – Москва: ЗАО "БАО-ПРЕСС", ООО "ИД РИПОЛ классик", 2005. – 240 с.
10. Гильбух Ю.З., Удодова Л.П. Тест оперативной памяти // Вопр. психологии. – 1980. – №1. – С. 116-121.

11. Готовність дитини до навчання / Упоряд.: С.Максименко, К.Максименко, О.Главник – К.: Мікрос-СВС, 2003. – 112 с.
12. Готовність учня до профільного навчання / Упоряд.: В. Рибалка. За заг. Ред. С. Максименка, О. Главник. – К.: Мікрос-СВС, 2003. – 112 с.
13. Губерман Ш.А., Ямпольский Л.Т. Применение алгоритмов распознавания образов в психодиагностике // Вопр. психологии. – 1983. – №5. – С. 118-125.
14. Гуревич К.М. Тесты интеллекта в психологии // Вопр. психологии. – 1980. – №2.
15. Диагностика эмоционально-нравственного развития / Ред. и сост. И.Б. Дерманова. – СПб.: Издательство "Речь", 2002. – 176 с.
16. Занюк С. Мотивація та саморегуляція учня. – К.: Главник, 2004. – 96 с.
17. Зейгарник Б.В. Патопсихология. – М., 1976. – 238 с.
18. Зинченко С.Н. Трудные дети. – К.: Рад. школа. – 1988. – 64 с.
19. Інтелектуальні здібності дитини / Упоряд.: С. Максименко, К. Максименко, О. Главник. – К.: Мікрос-СВС, 2003. – 96 с.
20. Ковалев А.Г. Психология личности. – М., 1965. – 390 с.
21. Ковалев В.И., Дружинин В.М. Мотивационная сфера личности и ее динамика в процессе профессиональной подготовки // Психол. журнал. – 1981. – Т.3. – №6. – С. 35-44.
22. Козловский О.В. Открой в себе гения. – Донецк: ООО ПКФ "БАО", 2005. – 736 с.
23. Люшер М. Цвет вашего характера. – Пер. с.англ. – М.: "РИПОЛ КЛАССИК", "Вече", 1997. – 240 с.
24. Матвеев В.Ф., Гройсман А.Л. Профилактика вредных привычек школьников: Кн. для учителя. – М.: Просвещение, 1987. – 96 с.
25. Матвеева Л.Г., Выбойщик И.В., Мякушкин Д.Е. Практическая психология для родителей, или Что я могу узнать о своем ребенке. – М.: АСТ-ПРЕСС, Южно-Уральское книжное издательство, 1997. – 320 с.
26. Мислення дитини / Упоряд.: С. Максименко, Л. Кондратенко, О. Главник. – К.: Главник, 2004. – 112 с.
27. Мясищев В.Н. Проблема отношений человека и ее место в психологии // Вопр. психологии. – 1957. – №5. – С.142-155.
28. Обозов Н.Н., Щёкин Г.В. Психология работы с людьми: Учеб. пособие. – 5-е изд., стереотип. – К.: МАУП, 1999. – 152 с.
29. Осницкий А.К. Выявление проблем ребенка и родителей с помощью "Фильм-теста" Рене Жиля // Вопросы психологии. – 1997. – № 1. – С. 55-62.
30. Основы психологии. Практикум / Ред. – сост. Л.Д.Столяренко. – Ростов-на-Дону: "Феникс", 1999. – 576 с.
31. Потемкина О.Ф., Потемкина Е.В. Психология личности, или Как полюбить себя и других. – М.: АСТ-ПРЕСС КНИГА, 2005. – 288 с.

32. Похилько В.И., Федотова Е.О. Техника репертуарных решеток в экспериментальной психологии личности // Вопр. психологии. – 1984. – №3. – С.151-157.
33. Практикум по психодиагностике. – М., 1984.
34. Психодиагностика: Теория и практика / Под ред. Н.Ф. Талызиной. – М.: Прогресс, 1986. – 208 с. (пер. с нем.).
35. Психологическое изучение профессиональной направленности личности в подростковом и юношеском возрасте: Уч. - метод. пособие / В.А. Худик. – К.: Освіта, 1992. – 32 с.
36. Психологическое тестирование. 7-е изд. / А. Анастаси, С.Урбина. – СПб.: Питер, 2003. – 688 с.
37. Психология общения / В.А. Семиченко – К.: "Магістр – S", 1997. – 152 с.
38. Психология. Словарь / Под общ. ред. А.В.Петровского, М.Г. Ярошевского. – М.: Политиздат, 1990. – 494 с.
39. Психологічна діагностика інтелекту, мислення, креативності дитини / Упоряд.: С. Максименко, Л. Кондратенко, О. Главник – К.: Мікрос-СВС, 2003. – 112 с.
40. Психологічний практикум для школярів / Упор. В.І.Сіткар. - Тернопіль: Підручники і посібники, 2001. – 72 с.
41. Раттер М. Помощь трудным детям: Пер. с англ. / Общ. ред. А.С. Спиваковской; Предисл. О.В.Баженовой и А.Я. Варга. – М.: Прогресс, 1987. – 424 с.
42. Рождественская М.В. Будьте внимательны к детям. – К.: Рад. школа, 1984. – 96 с.
43. Розвиток пізнавальних процесів дитини/ Упоряд.: С.Максименко, В.Маценко, О.Главник — К.: Мікрос-СВС, 2003. – 112 с.
44. Семиченко В.А. Психология деятельности. – К.: Издатель Эшке А.Н., 2002. – 248 с.
45. Семиченко В.А. Психология личности. – К.: Издатель Эшке А.Н., 2001. – 427 с.
46. Семиченко В.А. Психология социальных отношений. – К.: "Магістр - S", 1999. – 168 с.
47. Собчик Л.Н. Диагностика межличностных отношений (модифицированный вариант интерперсональной диагностики Т. Лири). Методическое руководство. – М., 1990. – 47 с.
48. Собчик Л.Н. Стандартизированный многофакторный метод исследования личности (СМИЛ): Методическое руководство. – Вып. 1. – М., 1990. – 75 с.
49. Технологія попередження дисграфії / Л. Кондратенко, О.Ю. Прищепа. – К.: Главник, 2005. – 96 с.
50. Технологія спілкування (комунікативна компетентність учителя: сутність і шляхи формування) / С.Д. Максименко, М.М. Заброцький. – К.: Главник, 2005. – 112 с.

51. Увага дитини / Упоряд.: С. Максименко, Л. Терлецька, О. Главник. – К.: Главник, 2004. – 112 с.
52. Уніят С., Комінко С. Вибір професії, або задача з багатьма невідомими. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1997. – 87 с.
53. Фридман Л.М., Пушкина Т.А., Каплунович ИЯ. Изучение личности учащегося и ученических коллективов. – М.: Просвещение, 1998. – 208 с.
54. Худик В.А. Детская патопсихология. – Киев: Здоровье, 1997. – 96 с.
55. Чередникова Т.В. Проверьте развитие ребенка: 105 психологических тестов. – СПб.: Речь, 2004. – 304 с.
56. Шмелев А.Г. Традиционная психометрика и экспериментальная психосемантика – объективная и субъективная парадигмы анализа данных // Вопр. психологии. – 1982. – №5. – С. 36-46.
57. Шмелев А.Г., Похилько В.И. Анализ пунктов при конструировании и адаптации личностных опросников: ручные и компьютерные алгоритмы // Вопр. психологии. – 1985. – №4. – С. 126-133.
58. Эткинд А.М. Тест Роршаха и структура психического образа // Вопр. психологии. – 1981. – №5. – С. 106-115.

Інформаційні ресурси:

1. www.nbuv.gov.ua
2. <http://psylist.net/>
3. www.koob.ru
4. <http://psylib.org.ua/books/>
5. <http://psylib.ukrweb.net/books/fresh.htm>

ЗМІСТ

Передмова	3
Інформаційний обсяг навчальної дисципліни	4
Тестові завдання до тем	11
Список рекомендованої літератури та інформаційних ресурсів	60